

รายงาน

สถานการณ์โทษประหารชีวิต และการประหารชีวิต

ปี 2558

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล คือขบวนการระดับโลกของสมาชิก
กว่าเจ็ดล้านคนที่เคลื่อนไหวณรงค์เพื่อโลกที่มนุษย์ทุกคนได้รับ
การปกป้องและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

เรามีวิสัยทัศน์ที่มุ่งให้บุคคล ทุกคนได้รับสิทธิมนุษยชนทุกประการ
ตามที่ประกาศไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและ
มาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศอื่นๆ

เราเป็นอิสระจากรัฐบาล องค์กรทางการเมือง ผลประโยชน์
ด้านเศรษฐกิจหรือศาสนา เราได้รับทุนสนับสนุนส่วนใหญ่จากค่า
สมาชิกและการบริจาคของสาธารณะ

© สงวนลิขสิทธิ์

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล 2559

เนื้อหาที่ปรากฏในเอกสารฉบับนี้อยู่ภายใต้สัญญาอนุญาต
ครีเอทีฟคอมมอนส์ (เงื่อนไขแสดงที่มา ไม่ใช่เพื่อการค้า ไม่
ดัดแปลง 4.0) <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/legalcode> เว้นแต่ที่กำหนดไว้

ดูรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการอนุญาตใช้งานข้อมูลได้ที่
เว็บไซต์ของเรา www.amnesty.org เนื้อหาของเจ้าของลิขสิทธิ์
อื่นนอกเหนือจากแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลไม่อยู่ภายใต้
สัญญาอนุญาตครีเอทีฟคอมมอนส์

พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2559

โดย แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

ปีเตอร์ เบเนนสัน เฮาส์

เลขที่ 1 ถนนอิสตัน

กรุงลอนดอน WC1X 0DW

สหราชอาณาจักร

สารบัญ

หมายเหตุเกี่ยวกับสถิติการใช้โทษประหารของแอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล	4
บทสรุป	5
ตัวเลขระดับโลก	7
การประหารชีวิต	7
ภาพรวมของภูมิภาค	15
เอเชีย-แปซิฟิก	15
ภาคผนวก I:	
การตัดสินใจให้ประหารชีวิตและการประหารชีวิตในปี 2558	31
การประหารชีวิตที่มีการรายงานในปี 2558	32
การตัดสินใจให้ประหารชีวิตที่มีการรายงานในปี 2558	32
ภาคผนวก II:	
ประเทศซึ่งยกเลิกโทษประหารและประเทศซึ่งยังคงบทลงโทษประหารชีวิต	
เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2558	34
ภาคผนวก III:	
การให้สัตยาบันรับรองสนธิสัญญาระหว่างประเทศ	
จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2558	36

Insert: โทษประหารในปี 2558
ประเทศที่ประหารชีวิตบุคคลในปี 2558
แนวโน้มโทษประหารระหว่างปี 2539-2558

หมายเหตุเกี่ยวกับสถิติการใช้โทษประหารของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

รายงานฉบับนี้มีเนื้อหาครอบคลุมการใช้โทษประหารตามคำสั่งศาลระหว่างเดือนมกราคม ถึง เดือนธันวาคม 2558 เช่นเดียวกับปีที่ผ่าน ๆ มา โดยเป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากหลายแหล่ง ทั้งตัวเลขอย่างเป็นทางการ ข้อมูลจากผู้ที่ถูกตัดสินลงโทษประหาร ครอบครัวและตัวแทนของพวกเขา รวมถึงข้อมูลจากองค์กรภาคประชาสังคมและสื่อมวลชน แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลรายงานเฉพาะการประหารชีวิต การตัดสินให้ประหารชีวิต และแง่มุมอื่น ๆ ของการใช้โทษประหารรวมทั้งการเปลี่ยนโทษและการล้างมลทิน โดยใช้สถิติที่น่าเชื่อถือได้มากที่สุด รัฐบาลในหลายประเทศไม่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ข้อมูลการใช้โทษประหาร ทำให้เป็นเรื่องยากที่จะยืนยันข้อเท็จจริงในเบลารุส จีน และเวียดนาม โดยทางการถือว่าข้อมูลการใช้โทษประหารเป็นข้อมูลลับทางราชการ ระหว่างปี 2558 ในขณะที่เราแทบไม่ได้รับข้อมูลจากบางประเทศเลย โดยเฉพาะลาว มาเลเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยเกาหลี (เกาหลีเหนือ) ซีเรีย และเยเมน เนื่องจากการควบคุมอย่างเข้มงวดของรัฐและ/หรือการขัดกันด้วยอาวุธ

ด้วยเหตุดังกล่าว ตัวเลขการใช้โทษประหารของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลจึงเป็นตัวเลขขั้นต่ำ ยกเว้นเพียงบางกรณี และหากได้รับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับบางประเทศในปีก่อน ๆ จะมีการใส่เป็นหมายเหตุไว้ในรายงาน

ตั้งแต่ปี 2552 เป็นต้นมา แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลได้ยุติการตีพิมพ์ตัวเลขประมาณการสถิติการใช้โทษประหารในจีน ซึ่งแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลได้ประกาศอย่างชัดเจนเสมอมาว่า ตัวเลขที่สามารถตีพิมพ์ได้เกี่ยวกับประเทศจีนยังต่ำกว่าความเป็นจริงอยู่มาก เนื่องจากการควบคุมการเข้าถึงข้อมูล การตัดสินใจของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลที่จะไม่ตีพิมพ์ข้อมูลดังกล่าว ซึ่งสะท้อนข้อกังวลว่าทางการจีนอาจนำตัวเลขประเมินของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลไปตีความอย่างไม่ถูกต้อง โดยนับตั้งแต่ปี 2552 ทางหน่วยงานเรียกร้องให้จีนตีพิมพ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้โทษประหารของคน แต่จนถึงทุกวันนี้ จีนยังคงไม่ตีพิมพ์เผยแพร่ตัวเลขโทษประหารใด ๆ อย่างเป็นทางการ จากข้อมูลที่มีอยู่ชี้ว่ามีการประหารและการตัดสินประหารชีวิตบุคคลหลายพันคนในประเทศจีนในแต่ละปี

กรณีที่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลได้รับและสามารถยืนยันข้อมูลใหม่ภายหลังการตีพิมพ์รายงานฉบับนี้แล้ว จะมีการปรับปรุงข้อมูลตัวเลขในเว็บไซต์ www.amnesty.org/deathpenalty

เครื่องหมาย "+" ที่ตามหลังชื่อประเทศ อย่างเช่น อียิปต์ (22+) หมายถึงแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลยืนยันว่ามีการประหารชีวิตหรือการตัดสินให้ประหารชีวิตในอียิปต์ 22 ครั้งแต่เชื่อว่าน่าจะมีมากกว่า 22 ครั้ง ส่วนเครื่องหมาย "+" ที่อยู่หลังประเทศและไม่มีตัวเลขอยู่ด้านหน้า อย่างเช่น อิหร่าน (+) หมายความว่าแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลประมวลข้อมูลจากหลักฐานที่เชื่อว่ามีประหารชีวิตหรือการตัดสินให้ประหารชีวิต (มากกว่าหนึ่งครั้ง) ในประเทศนั้น เพียงแต่ไม่มีข้อมูลมากพอที่จะระบุตัวเลขขั้นต่ำที่น่าเชื่อถือได้ สำหรับการคำนวณตัวเลขรวมในระดับโลกและภูมิภาค เครื่องหมาย "+" ให้นับว่าเป็น 2 รวมทั้งกรณีของจีน

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลต่อต้านการใช้โทษประหารทุกกรณีโดยไม่มีข้อยกเว้น ไม่ว่าจะเป็นความผิดในลักษณะใด ไม่ว่าบุคคลจะมีความผิด ความบริสุทธิ์หรือมีบุคลิกภาพอื่นใด หรือไม่ว่าทางการจะใช้วิธีประหารชีวิตแบบใดก็ตาม ทางหน่วยงานรณรงค์ให้ยกเลิกโทษประหารโดยสิ้นเชิง

บทสรุป

"โทษประหาร ถือว่าเป็นการลงโทษที่โหดร้าย และเกินกว่าเหตุ ด้วยประการทั้งปวง"

Stephen Breyer ผู้พิพากษาศาลสูงสุดของสหรัฐฯ (US Supreme Court) 29 มิถุนายน 2558¹

การใช้โทษประหารในปี 2558 มีแนวโน้มตรงข้ามกันสองประการ

ในมติหนึ่ง แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลพบว่า การประหารชีวิตในระดับโลกเพิ่มขึ้นอย่างมากถึง 54% เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2557 โดยในระหว่างปี 2558 มีผู้ถูกประหารชีวิตอย่างน้อย 1,634 คน เพิ่มจากข้อมูลที่บ้านทิกได้ในปี 2557 จำนวน 573 คน² เช่นเดียวกับในปีที่ผ่านมา ตัวเลขเหล่านี้ไม่ครอบคลุมข้อมูลการประหารชีวิตในจีน เนื่องจากการถือว่าข้อมูลเกี่ยวกับโทษประหารเป็นความลับทางราชการ ถือเป็นสถิติการประหารชีวิตสูงสุดเท่าที่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเคยบันทึกมาในรอบกว่า 25 ปี ทั้งนี้ไม่รวมประเทศจีน

ในอีกมติหนึ่ง 4ประเทศประกาศยกเลิกโทษประหารสำหรับความผิดอาญาทุกประเภท นับเป็นจำนวนประเทศที่ยกเลิกโทษประหารอย่างสิ้นเชิงสูงที่สุดภายในรอบปีเดียว ในรอบเกือบทศวรรษที่ผ่านมา

ในบรรดาการประหารชีวิตที่บ้านทิกข้อมูลได้ในปี 2558 นั้น 89% เกิดขึ้นใน 3 ประเทศเท่านั้น ได้แก่ อิหร่าน ปากีสถาน และซาอุดีอาระเบีย จำนวนการประหารชีวิตที่บ้านทิกได้ในอิหร่านและซาอุดีอาระเบียเพิ่มขึ้นถึง 31% และ 76% ตามลำดับ ส่วนการประหารชีวิตในปากีสถานเพิ่มขึ้นสูงสุดเท่าที่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเคยบันทึกได้ในประเทศนั้น

จีนยังคงเป็นประเทศที่ประหารชีวิตบุคคลมากที่สุดในโลก แม้ว่าแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลจะไม่ตีพิมพ์ตัวเลขใด ๆ เกี่ยวกับประเทศจีน แต่ทางหน่วยงานเชื่อว่าจากการติดตามพัฒนาการของระบบยุติธรรมทางอาญา เชื่อได้ว่าการประหารชีวิตในจีนยังคงอยู่ในระดับหลายพันคนต่อปี อย่างไรก็ตาม มีสัญญาณว่า จำนวนการประหารชีวิตมีจำนวนลดลง

.....

1 Supreme Court of the United States, *Glossip et al. v. Gross et al.*, Breyer J., dissenting, 576 U.S. (2015), คำพิพากษา 29 มิถุนายน 2558, น.2 จาก www.supremecourt.gov/opinions/14pdf/14-7955_aplc.pdf (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

2 ก่อนปี 2558 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเสนอตัวเลขการประหารชีวิตในอิหร่านสองตัวในการรายงานการใช้โทษประหารระดับโลก โดยเป็นตัวเลขที่ทางการประกาศ และทางหน่วยงานได้ใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงหลักในการจัดทำภาพประกอบและคำบรรยาย ส่วนตัวเลขที่สองซึ่งมีจำนวนสูงกว่าเนื่องจากการครอบคลุมการประหารชีวิตซึ่งไม่มีการรายงานอย่างเป็นทางการ แต่เป็นตัวเลขที่ทางหน่วยงานสามารถยืนยันได้ (โดยใช้วิธีหลีกเลี่ยงการนับซ้อนด้วย) และนับตั้งแต่ปี 2559 เป็นต้นไป แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลจะใช้เพียงตัวเลขเดียว ซึ่งเป็นตัวเลขรวมของจำนวนการประหารชีวิตอย่างเป็นทางการและตัวเลขการประหารชีวิตอย่างอื่นที่ทางหน่วยงานสามารถยืนยันข้อมูลได้ ตัวเลขรวมของการประหารชีวิตในอิหร่านสำหรับปี 2557 คือ 743 ครั้ง ซึ่งเป็นเหตุให้จำนวนการประหารชีวิตระดับโลกที่รวบรวมได้โดยแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลสำหรับปี 2557 สูงถึง 1,061 ครั้ง

หลังจากศาลประชาชนสูงสุดเริ่มทบทวนการใช้โทษประหารเมื่อปี 2550

จำนวนการตัดสินให้ประหารชีวิตในปี 2558 ลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา แต่ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากข้อจำกัดในแง่ความสามารถในการรวบรวมข้อมูลจากหลายประเทศของแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนลเอง ไม่ว่าจะเป็นในประเทศอิหร่านและซาอุดีอาระเบีย

เช่นเดียวกับปีที่ผ่าน ๆ มา ที่ยังคงมีการใช้โทษประหารโดยละเมิดต่อกฎหมายและมาตรฐานระหว่างประเทศ แอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนลได้รับข้อมูลที่ชี้ให้เห็นว่าทั้งอิหร่านและปากีสถานต่างประหารชีวิตบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีในขณะที่กระทำความผิด และทราบว่ายังคงมีเยาวชนผู้กระทำความผิดที่ได้รับโทษประหารในอีกหลายประเทศจนถึงสิ้นปีที่ผ่านมา ยังคงมีการใช้โทษประหารกับความผิดที่ไม่เข้ากับหลักเกณฑ์ที่เป็น "อาชญากรรมร้ายแรงที่สุด" ซึ่งเป็นข้อจำกัดของการใช้โทษประหารตามกฎหมายระหว่างประเทศ อีกทั้งยังเป็นการตัดสินให้ประหารชีวิตภายหลังการพิจารณาคดีที่ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานการพิจารณาคดีที่เป็นธรรมระหว่างประเทศ

รัฐบาลในเกือบทุกภูมิภาคของโลกยังคงใช้โทษประหารเพื่อเป็นมาตรการตอบโต้กับภัยคุกคามต่อความมั่นคงของประเทศและความปลอดภัยของสาธารณะ ทั้งที่เป็นความจริงและการคาดการณ์เอาเอง มีการใช้โทษประหารในอย่างน้อย 7 ประเทศสำหรับความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย การประหารชีวิตส่วนใหญ่ในตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือมักเกี่ยวข้องกับความผิดดังกล่าว ส่วนในบางประเทศได้แก้ไขกฎหมายเพื่อขยายขอบเขตการใช้โทษประหารกับความผิดที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย

ในปี 2558 จำนวนรวมของประเทศซึ่งยกเลิกโทษประหารสำหรับความผิดอาญาทุกประเภท เพิ่มขึ้นเป็น 102 ประเทศ เนื่องจากในปีนี้ สาธารณรัฐคองโก ฟิจิ มาดากัสการ์ และซูรินาเม ยกเลิกโทษประหารแล้ว ประเทศอื่นๆ มีรายงานความก้าวหน้าเช่นกัน เช่น มองโกเลียประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญาฉบับใหม่เมื่อเดือนธันวาคมเพื่อยกเลิกโทษประหารสำหรับความผิดอาญาทุกประเภทตั้งแต่ปี 2559 เป็นต้นไป ผู้ว่าการรัฐเพนซิลเวเนียในสหรัฐฯ ทำความตกลงชั่วคราวเพื่อยุติการประหารชีวิตเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ จีนและเวียดนามลดประเภทความผิดที่มีโทษประหารลง และมาเลเซียประกาศปฏิรูปกฎหมายเพื่อทบทวนกฎหมายให้ใช้โทษประหารเชิงบังคับ บุร์กินาฟาโซ กินี เคนยา และ สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) ต่างพิจารณาที่จะจัดทำร่างกฎหมายยกเลิกโทษประหาร

แม้จำนวนการประหารชีวิตจะเพิ่มขึ้นอย่างน่าตกใจในอิหร่าน ปากีสถาน และซาอุดีอาระเบีย แต่ในระยะยาวแนวโน้มในระดับโลกยังมุ่งหน้าสู่การยกเลิกโทษประหาร เมื่อครั้งที่แอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนลเริ่มรณรงค์ให้ยกเลิกโทษประหารในปี 2520 มีเพียง 16 ประเทศเท่านั้นที่ยกเลิกโทษประหารโดยสิ้นเชิง แต่ในปัจจุบันประเทศส่วนใหญ่ในโลกต่างยกเลิกโทษประหารโดยสิ้นเชิง และมีอีกหลายสิบประเทศที่ไม่มีการประหารชีวิตบุคคลเลยในช่วงกว่าทศวรรษที่ผ่านมา หรือแสดงสัญญาณที่ชัดเจนว่าจะมุ่งหน้าสู่การยกเลิกโทษประหารโดยสิ้นเชิง ดังนั้นพัฒนาการโดยรวมในปี 2558 ได้เน้นย้ำให้เห็นว่าประเทศที่ยังคงใช้โทษประหารกลายเป็นประเทศกลุ่มน้อยมากขึ้นเพียงใด

การใช้โทษประหารชีวิตในปี 2558

“พื้นฐานความยุติธรรม คือ การเคารพศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ [...] ไม่ว่าในพฤติการณ์ใดๆก็ตาม การประหารชีวิตถือเป็นสิ่งที่ไม่อาจยอมรับได้”

Tsakhiaagiin Elbegdorj ประธานาธิบดีมองโกเลีย 16 มิถุนายน 2558³

ตัวเลขระดับโลก

ตัวเลขระดับโลกของการใช้โทษประหารในปี 2558 เผยให้เห็นพัฒนาการที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ในมิติหนึ่ง 4 ประเทศได้ยกเลิกโทษประหาร ทศวรรษแนวโน้มในระยะยาวของการยกเลิกโทษประหารในระดับโลก แต่ในอีกมิติหนึ่ง จำนวนการประหารชีวิตที่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลบันทึกได้ในช่วงปีนี้เพิ่มขึ้นกว่า 50% เปรียบเทียบกับปี 2557 และนับเป็นสถิติสูงสุดที่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลทำการบันทึกได้ตั้งแต่ปี 2532 เป็นต้นมา ไม่รวมประเทศจีน

การประหารชีวิต

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลบันทึกข้อมูลจำนวนการประหารชีวิตในระดับโลกที่เพิ่มขึ้น 54% ในปี 2558 โดยมีผู้ถูกประหารชีวิตอย่างน้อย 1,634 คน เพิ่มจากข้อมูลที่บันทึกได้ในปี 2557 จำนวน 573 คน⁴ ทั้งนี้ไม่รวมจำนวนการประหารชีวิตในจีน เนื่องจากทางการถือว่าข้อมูลเกี่ยวกับโทษประหารเป็นความลับทางราชการ⁵ ในบรรดาการประหารชีวิตที่บันทึกข้อมูลได้ในปี 2558 นั้น 89% เกิดขึ้นเพียง 3 ประเทศเท่านั้น ได้แก่ อิหร่าน ปากีสถาน และซาอุดีอาระเบีย จำนวนการประหารชีวิตที่บันทึกได้ในอิหร่านและซาอุดีอาระเบียเพิ่มขึ้นถึง 31% และ 76% ตามลำดับเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา มีผู้ถูกประหารในปากีสถานกว่า 320 คนในปี 2558 นับเป็นสถิติประหารชีวิตสูงสุดเท่าที่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเคยบันทึกได้ในประเทศปากีสถานในช่วงหนึ่งปี ทั้งนี้เกิดขึ้นภายหลังจากทางการยกเลิกความตกลงชั่วคราวเพื่อยุติการประหารชีวิตเมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2557 หลังจากประกาศใช้มา 6 ปี⁶ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ยังได้พบว่าการประหารชีวิตในอียิปต์ได้เพิ่มขึ้นถึง 47% (จาก 15+ ในปี 2557 เป็น 22+ ในปี 2558) และในโซมาเลียได้เพิ่มขึ้นถึง 79% (จาก 14+ ในปี 2557 เป็น 25+ ในปี 2558)

3 "ประธานาธิบดีมองโกเลีย Tsakhiaagiin Elbegdorj เยือนรัฐสภายุโรปและกล่าวสุนทรพจน์" "Mongolian President Tsakhiaagiin Elbegdorj visiting the European Parliament and delivering a speech (16/06/2558)" ตัวแทนรัฐบาลมองโกเลียประจำสหภาพยุโรป, Delegation of the European Union to Mongolia, 16 มิถุนายน 2558 จาก http://eeas.europa.eu/delegations/mongolia/press_corner/all_news/news/2015/20150616_en.htm (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

4 ก่อนปี 2558 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเสนอตัวเลขการประหารชีวิตในอิหร่าน 2 ตัวในการรายงานการใช้โทษประหารระดับโลก โดยเป็นตัวเลขที่ทางการประกาศ และทางหน่วยงานได้ใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงหลักในการจัดทำภาพประกอบและคำบรรยาย ส่วนตัวเลขที่สองซึ่งมีจำนวนสูงกว่าเนื่องจากครอบคลุมการประหารชีวิตซึ่งไม่มีการรายงานอย่างเป็นทางการ แต่เป็นตัวเลขที่ทางหน่วยงานสามารถยืนยันได้ (โดยใช้อิทธิพลของการนับซ้อนด้วย) และนับตั้งแต่ปี 2559 เป็นต้นไป แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลจะใช้เพียงตัวเลขเดียว ซึ่งเป็นตัวเลขรวมของจำนวนการประหารชีวิตอย่างเป็นทางการและตัวเลขการประหารชีวิตอย่างอื่นที่ทางหน่วยงานสามารถยืนยันข้อมูลได้ ตัวเลขรวมของการประหารชีวิตในอิหร่านสำหรับปี 2557 คือ 743 ครั้ง ซึ่งเป็นเหตุให้จำนวนการประหารชีวิตระดับโลกที่รวบรวมได้โดยแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลสำหรับปี 2557 สูงถึง 1,061 ครั้ง

5 ในปี 2552 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลได้ยุติการตีพิมพ์ตัวเลขประมาณสถิติการใช้โทษประหารในจีน ซึ่งถือว่าข้อมูลการใช้โทษประหารเป็นความลับทางราชการ ทางหน่วยงานได้ทำทนายทางจีนให้พิสูจน์ข้ออ้างของตนว่าประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในการลดการใช้โทษประหารด้วยการตีพิมพ์ตัวเลขเหล่านี้ในรายงานของทางตนเอง (โปรดดูหน้า 28)

6 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลบันทึกการประหารชีวิต 7 ครั้งเมื่อเดือนธันวาคม 2557 และ 326 ครั้งในปี 2558 ทำให้จำนวนการประหารชีวิตทั้งหมดนับจากเดือนธันวาคม 2557 คือ 333 ครั้ง

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลพบว่ามี 25 ประเทศที่มีการประหารชีวิต โดยเพิ่มขึ้น 3 ประเทศเมื่อเปรียบเทียบกับปี 2557⁷ ซาอุดีอาระเบียและโอมานเริ่มประหารชีวิตครั้งใหม่หลังจากไม่ประหารชีวิตใครเลยมาเป็นเวลาหลายปี⁸ บังคลาเทศ อินเดีย อินโดนีเซีย และซูดานใต้ประหารชีวิตบุคคลในปี 2558 เช่นกัน แต่ไม่มีรายงานการประหารชีวิตในประเทศเหล่านี้ในปี 2557 แม้ว่าแต่ละประเทศเหล่านี้จะประหารชีวิตบุคคลในปี 2556⁹ สามประเทศที่ประหารชีวิตบุคคลในปี 2557 ทั้งเบลารุส, อิเควทอเรียล, กินี และปาเลสไตน์ (รัฐ) ไม่มีรายงานการประหารชีวิตใครเลยในปี 2558 และเช่นเดียวกับในปีที่ผ่านมา ๆ มา ซึ่งแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลไม่สามารถยืนยันตัวเลขการประหารชีวิตตามคำสั่งศาลในซีเรียได้

ตัวเลขการประหารชีวิตระดับโลกที่บันทึกได้ในปี 2558

อัฟกานิสถาน (1), บังคลาเทศ (4), ซาอุดี (10), จีน (+), อียิปต์ (22+), อินเดีย (1), อินโดนีเซีย (14), อิหร่าน (977+), อิรัก (26+), ญี่ปุ่น (3), จอร์แดน (2), มาเลเซีย (+), เกาหลีเหนือ (+), โอมาน (2), ปากีสถาน (326), ซาอุดีอาระเบีย (158+), สิงคโปร์ (4), โซมาเลีย (25+), สหพันธรัฐโซมาเลีย (17+), โซมาลีแลนด์ (6+), จูบาแลนด์ (2+), ซูดานใต้ (5+), ซูดาน (3), ไต้หวัน (6), สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (1), สหรัฐฯ (28), เวียดนาม (+) และเยเมน (8+)

วิธีการที่ใช้ในการประหารชีวิตมีดังต่อไปนี้ การตัดศีรษะ (ซาอุดีอาระเบีย)แขวนคอ (อัฟกานิสถาน, บังคลาเทศ, อียิปต์, อินเดีย, อิหร่าน, อิรัก, ญี่ปุ่น, จอร์แดน, มาเลเซีย, ปากีสถาน, สิงคโปร์, ซูดานใต้, ซูดาน) การฉีดยาพิษ (จีน สหรัฐฯ เวียดนาม) และยิงเป้า (ซาอุดี, จีน, อินโดนีเซีย, เกาหลีเหนือ, ซาอุดีอาระเบีย, โซมาเลีย, ไต้หวัน, สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์, เยเมน¹⁰)

การคัดค้านโทษประหารชีวิต

ในปี 2558 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลพบว่ามีผู้ถูกลงโทษประหารชีวิตอย่างน้อย 1,998 คน ใน 61 ประเทศ จำนวนการคัดค้านให้ประหารชีวิตที่บันทึกได้ในปี 2558 ต่ำกว่าปีที่ผ่านมา ๆ มาก โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับปี 2557 ซึ่งแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลบันทึกได้ว่าการคัดค้านให้ประหารชีวิต 2,466 คน อย่างไรก็ตาม จำนวนการคัดค้านให้ประหารชีวิตที่ลดลงส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากข้อจำกัดในความสามารถในการรวบรวมข้อมูลจากหลายประเทศของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเอง โดยเราพบว่าจำนวนการคัดค้านให้ประหารชีวิตลดลงอย่างมากในอิหร่าน, ไนจีเรีย, ซาอุดีอาระเบีย, โซมาเลีย และเวียดนาม ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากยังคงมีปัญหในการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับโทษประหาร

การคัดค้านให้ประหารชีวิตที่มีการรายงาน ในปี 2558

อัฟกานิสถาน (12+), แอลจีเรีย (62+), บาร์เรน (8), บังคลาเทศ (197+), เบลารุส (2+), บอตสวานา (1), บรูไน คารุซซาลาม (1), บุร์กินาฟาโซ (2), แคเมอรูน (91+), ซาอุดี (10), จีน (+), สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก (28), อียิปต์ (538+), เอธิโอเปีย (3), แกมเบีย (3), กานา (18), อินเดีย (75+), อินโดนีเซีย (46+), อิหร่าน (+), อิรัก (89+), ญี่ปุ่น (4), จอร์แดน (3+), เคนยา (30), คุเวต (14), ลาว (20+), เลบานอน (28), ลิเบีย (10+), มาลาวี (3), มาเลเซีย (39+), มัลดีฟส์ (3), มาลี (10), มอริเตเนีย (5), มองโกเลีย (2+), โมร็อกโก/ซาฮาราตะวันตก

7 ในปี 2556, 2557 และ 2558 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลไม่สามารถยืนยันได้ว่าการประหารชีวิตเกิดขึ้นในซีเรียหรือไม่

8 การประหารชีวิตครั้งสุดท้ายในซาอุดีเกิดขึ้นเมื่อปี 2546 ตามข้อมูลที่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลได้รับ การประหารชีวิตครั้งสุดท้ายในโอมานเกิดขึ้นในปี 2559

9 โปรดดู แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, โทษประหารและการประหารชีวิตในปี 2556 (ACT 50/001/2014) จาก www.amnesty.org/en/documents/act50/001/2014/en/

10 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลไม่สามารถยืนยันได้ว่าการประหารชีวิตในโอมานใช้วิธีแขวนคอหรือยิงเป้า

(9), พม่า (17+), ไนจีเรีย (171), เกาหลีเหนือ (+), ปากีสถาน (121+), รัสเซีย (12+ ในเขตปกครองของ กลุ่มฮามาสฉนวนกาซา), กาตาร์ (9), ซาอุดีอาระเบีย (6+), เซียร์ราลีโอน (13), สิงคโปร์ (5+), โซมาเลีย (5+) สหพันธรัฐโซมาเลีย 4+ โซมาลีแลนด์ 1+, เกาหลีใต้ (1), ซูดานใต้ (17+), ศรีลังกา (51+), ซูดาน (18), ซีเรีย (20+), ไต้หวัน (9), แทนซาเนีย (5+), ไทย (7+), ตรินิแดดและโตเบโก (9), ตูนิเซีย (11), ยูกันดา (1), สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (8), สหรัฐฯ (52), เวียดนาม (47+), เยเมน (+), แซมเบีย (7+) และซิมบับเว (2+)

ในบางประเทศอย่างเช่น แคนาดา, ออสเตรเลีย, อิตาลี, สเปน, ฝรั่งเศส, เยอรมนี, กรีซ, เซียร์ราลีโอน, ปาเลสไตน์ (รัฐ) และตูนิเซีย แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลมีข้อมูลจำนวนการตัดสินให้ประหารชีวิตที่เพิ่มขึ้นอย่างน่ากังวล

มีบุคคลอย่างน้อย 20,292 คนทั่วโลกที่ถูกตัดสินให้ได้รับโทษประหารนับจนถึงสิ้นปี 2558

การลดโทษ การอภัยโทษและการล้างมลทิน

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลบันทึกจำนวนการลดโทษหรือการอภัยโทษนักโทษประหารชีวิตใน 34 ประเทศ ได้แก่ อัฟกานิสถาน, บาห์เรน, บังกลาเทศ, เบลีซ, จีน, สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก, อียิปต์, กานา, อินเดีย, อินโดนีเซีย, อิหร่าน, จาเมกา, คูเวต, ไลบีเรีย, มาลาวี, มาลี, มาเลเซีย, มัลดีฟส์, มองโกเลีย, ไนจีเรีย, ปากีสถาน, กาตาร์, ซาอุดีอาระเบีย, สิงคโปร์, ศรีลังกา, สวาซิแลนด์, ไต้หวัน, ไทย, ตรินิแดดและโตเบโก, สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์, สหรัฐฯ, เวียดนาม, แซมเบีย และซิมบับเว

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลบันทึกจำนวนการล้างมลทินนักโทษประหารได้ใน 6 ประเทศ ได้แก่ จีน (1), อียิปต์ (1), ไนจีเรีย (41), ปากีสถาน (อย่างน้อย 21), ไต้หวัน (1) และสหรัฐฯ (6)¹¹

การใช้โทษประหารในปี 2558

เช่นเดียวกับปีที่ผ่านมา มาแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลไม่ได้รับรายงานว่าการประหารชีวิตโดยการขว้างด้วยก้อนหิน แต่มีกรณีของผู้หญิง 2 คนถูกลงโทษด้วยการขว้างด้วยก้อนหินจนตายเนื่องจาก "มีชู้" หลังจากแต่งงานแล้ว ใน มัลดีฟส์และซาอุดีอาระเบีย ประเทศละ 1 คน ต่อมา มีการกลับคำพิพากษาให้ผู้หญิงในมัลดีฟส์รอดพ้นจากความผิดและโทษประหาร ส่วนกรณีในซาอุดีอาระเบีย มีการทบทวนคำตัดสินและเปลี่ยนโทษเมื่อเดือนธันวาคม¹² ใน อิหร่าน มีการประหารชีวิตบุคคลในที่สาธารณะ 58 ครั้ง

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลได้รับรายงานว่ามีบุคคลอย่างน้อย 9 คนที่ถูกประหารสำหรับความผิดที่กระทำขณะที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี 4 คนอยู่ในอิหร่านและอย่างน้อย 5 คนอยู่ในปากีสถาน และพบว่าในบังกลาเทศ อิหร่าน มัลดีฟส์ และปากีสถาน มีการใช้โทษประหารกับเยาวชนที่กระทำความผิดในปี 2558 นอกจากนั้น ในประเทศที่มีการลงโทษประหารกับเยาวชนที่กระทำความผิดในปี 2558 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเชื่อว่าเยาวชนที่กระทำความผิดซึ่งเคยถูกตัดสินลงโทษในปีที่ผ่านมา ยังคงถูกคุมขังในแดนประหาร ทั้งในอินโดนีเซีย, อิหร่าน, ไนจีเรีย, ปาปัวนิวกินี และซาอุดีอาระเบีย

11 การล้างมลทินเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นหลังจากศาลกำหนดโทษและสิ้นสุดกระบวนการอุทธรณ์คดีแล้ว เป็นการยกเลิกความผิดที่มีต่อผู้ที่ถูกศาลสั่งลงโทษ หรือให้มีการยกฟ้องจากคดีอาญา จึงถือได้ว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ในสายตาของกฎหมาย

12 "มัลดีฟส์ยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตผู้หญิงด้วยการขว้างหินจนตาย" "Maldives annuls death by stoning sentence for woman", BBC News, 19 ตุลาคม 2558 จาก www.bbc.co.uk/news/world-asia-34569071 (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

"ศาลซาอุดีอาระเบียทบทวนการลงโทษประหารชีวิตผู้หญิงศรีลังกาด้วยการขว้างหินจนตาย" "Saudi court to review stoning sentence of Sri Lankan woman", The Guardian, 8 ธันวาคม 2558 จาก www.theguardian.com/world/2015/dec/08/saudi-court-to-re-examine-stoning-sentence-of-sri-lankan-woman (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

การใช้โทษประหารและการประหารชีวิตบุคคลที่อายุต่ำกว่า 18 ปีขณะที่กระทำความผิด ถือเป็นการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ บ่อยครั้งมักมีกรณีโต้แย้งเกี่ยวกับอายุที่แท้จริงของผู้กระทำความผิด เนื่องจากไม่มีหลักฐานยืนยันอายุอย่างชัดเจน เช่น สุกีบัต¹³

ผู้ที่มีความบกพร่องทางจิตหรือสติปัญญา ยังคงประหารชีวิตหรือได้รับโทษประหารในหลายประเทศ ทั้งในอินโดนีเซีย, ญี่ปุ่น, ปากีสถาน และสหรัฐฯ

ในประเทศส่วนใหญ่ที่มีการลงโทษประหารหรือประหารชีวิตบุคคล การสั่งลงโทษประหารนั้นมักเป็นผลมาจากการพิจารณาตัดสินที่ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานการพิจารณาตัดสินที่เป็นธรรมระหว่างประเทศ

ในปี 2558 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลแสดงความกังวลเป็นการเฉพาะต่อกระบวนการพิจารณาในศาลของบังคลาเทศ, เบลารุส, จีน, อียิปต์, อิหร่าน, อิรัก, ลิเบีย, เกาหลีเหนือ, ปากีสถาน, ซาอุดีอาระเบีย และเวียดนาม ในหลายประเทศ รวมทั้งบาห์เรน, จีน, อิหร่าน, อิรัก, เกาหลีเหนือ และซาอุดีอาระเบีย การตัดสินให้ลงโทษประหารในบางคดีมักอาศัยข้อมูลจาก "คำรับสารภาพ" ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่น ๆ ในอิรัก มีการเผยแพร่ "คำรับสารภาพ" เหล่านี้บางส่วนทางโทรทัศน์ก่อนการพิจารณาคดีจะเริ่มขึ้น ซึ่งยังเป็นการละเมิดสิทธิของจำเลยที่จะได้รับการสันนิษฐานว่าเป็นผู้บริสุทธิ์

ยังคงมีการใช้โทษประหารเชิงบังคับใน บรูไนดารุสซาลาม, กานา, อิหร่าน, จอร์แดน, มาเลเซีย, พม่า, ไนจีเรีย, ปากีสถาน, ซาอุดีอาระเบีย, สิงคโปร์ และศรีลังกาและโตเบโก การใช้โทษประหารเชิงบังคับไม่สอดคล้องกับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนเนื่องจากไม่เปิดโอกาสให้พิจารณาพฤติการณ์ส่วนบุคคลของจำเลย หรือพฤติการณ์ของความผิดในแต่ละกรณี¹⁴

ศาลทหารพิพากษาให้ประหารชีวิตพลเรือนในแคเมอรูน, สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก, อียิปต์ และปากีสถาน ในบังคลาเทศและอินเดียมีการใช้ศาลพิเศษเพื่อลงโทษประหารชีวิต ศาลเหล่านี้มีกระบวนการพิจารณาที่ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานการพิจารณาตัดสินที่เป็นธรรมระหว่างประเทศ

ยังคงมีบุคคลที่ต้องโทษประหารหรือถูกประหารจากความผิดที่ไม่เกี่ยวข้องกับการฆ่าคนตายโดยเจตนา และไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่เป็น "อาชญากรรมร้ายแรงที่สุด" ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 6 ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights-ICCPR) และยังคงมีการใช้โทษประหารสำหรับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในหลายประเทศ รวมทั้งจีน, อินโดนีเซีย, อิหร่าน, กูเวต, ลาว, มาเลเซีย, ซาอุดีอาระเบีย, สิงคโปร์, ศรีลังกา, ไทย, สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และเวียดนาม

ความผิดที่ไม่สอดคล้องกับนิยามของ "อาชญากรรมร้ายแรงที่สุด" แต่มีการใช้โทษประหารหรือมีการประหารชีวิต ในปี 2558 ได้แก่ "อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ" เช่น การทุจริต (จีน เกาหลีเหนือ และเวียดนาม) "การลักทรัพย์โดยมีการใช้อาวุธ" (ซาอุดีอาระเบีย) "การมีอาวุธ" (มัลดีฟส์, ซาอุดีอาระเบีย) "การข่มขืนกระทำชำเราอันเป็นเหตุให้บุคคลเสียชีวิต" (อินเดีย), "การข่มขืนกระทำชำเรา" (อัฟกานิสถาน, จอร์แดน, ปากีสถาน) "การละทิ้งศาสนา"

13 รัฐบาลควรใช้หลักเกณฑ์ที่เหมาะสมทั้งปวงในกรณีที่มีข้อโต้แย้งเรื่องอายุ การปฏิบัติที่ดีในแง่การประเมินอายุรวมถึงการใช้ข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการทางกาย จิตวิทยาและสังคม โดยควรนำแต่ละหลักเกณฑ์เหล่านี้มาใช้และยกประโยชน์ให้กับความสงสัยกรณีที่มีข้อมูลโต้แย้ง ทั้งนี้ เพื่อให้บุคคลได้รับการปฏิบัติเหมือนเป็นเยาวชนผู้กระทำความผิด และควรประกันไม่ให้มีการใช้โทษประหาร ซึ่งแนวทางนี้สอดคล้องกับหลักการซึ่งเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก และควรเป็นข้อพิจารณาหลักในการปฏิบัติใด ๆ เกี่ยวกับเด็ก เป็นไปตามข้อ 3(1) ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (UN Convention on the Rights of the Child)

14 คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ, *Pagdayawon Rolando v Philippines*, ความเห็นของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน, Communication No. 1110/2002, UN doc. CCPR/C/82/D/1110/2002, 8 ธันวาคม 2540, ย่อหน้า 5.2

(ซาอุดีอาระเบีย) "การหน่วงเหนี่ยวลักพาตัว" (อิรัก) "การหน่วงเหนี่ยวลักพาตัวและการข่มขืนกระทำชำเรา" (ซาอุดีอาระเบีย) "การทรมาน" (ซาอุดีอาระเบีย) "การดูหมิ่นศาสนาของศาสนาอิสลาม" (อิหร่าน)

สุดท้ายเป็นการใช้โทษประหารกับความผิดรูปแบบต่าง ๆ ทั้ง "ขบถ" "การกระทำที่เป็นภัยต่อความมั่นคงในประเทศ" "การให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างชาติ" "การจารกรรมข้อมูล" "การเข้าร่วมกับขบวนการล้มล้างระบอบปกครอง และการก่อการร้าย" และ "ความผิดต่อรัฐ" แบบอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นเหตุให้มีการสูญเสียชีวิตหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งที่เกิดขึ้นในจีน, อิหร่าน, เลบานอน, เกาหลีเหนือ, ปากีสถาน, ปาเลสไตน์ (รัฐ) (ในเขตเวสต์แบงก์และกาซา) กาตาร์ และซาอุดีอาระเบีย

โทษประหารและองค์การรัฐบาลระหว่างประเทศในปี 2558

- จาก 35 รัฐบาลของสมาชิกประชาคมรัฐอเมริกัน (Organization of American States) มีสหรัฐเพียงประเทศเดียวที่ยังประหารชีวิต
- จาก 57 รัฐบาลขององค์การว่าด้วยความมั่นคงและความร่วมมือในยุโรป (Organization for Security and Co-operation in Europe) มีเพียงสหรัฐที่ยังประหารชีวิต
- 5 จาก 54 รัฐบาลของสหภาพแอฟริกา (African Union) ยังมีการประหารชีวิตตามคำสั่งศาล ได้แก่ ซาอุดีอาระเบีย โชมเลีย ชูคานใต้ และชูคาน
- 9 จาก 21 รัฐบาลของสันนิบาตรรัฐอาหรับ (League of Arab States) ยังมีการประหารชีวิต ได้แก่ อิรัก อิหร่าน โอมาน ซาอุดีอาระเบีย โชมเลีย ชูคาน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และเยเมน¹⁵
- 4 จาก 10 รัฐบาลของสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations) ยังคงมีการประหารชีวิต ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ และเวียดนาม
- 5 จาก 53 รัฐบาลของเครือจักรภพ (Commonwealth) ยังมีการประหารชีวิต ได้แก่ บังกลาเทศ อินเดีย มาเลเซีย ปากีสถาน และสิงคโปร์
- 4 จาก 10 รัฐบาลและรัฐผู้สังเกตการณ์ขององค์การระหว่างประเทศของประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส (Organisation Internationale de la Francophonie – OIF) ยังมีการประหารชีวิต ได้แก่ ซาอุดีอาระเบีย อิหร่าน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และเวียดนาม
- ญี่ปุ่นและสหรัฐเป็นเพียง 2 ประเทศจากกลุ่มประเทศอุตสาหกรรม G8 ที่มีการประหารชีวิต
- 169 จาก 193 (คิดเป็น 88%) รัฐบาลขององค์การสหประชาชาติไม่มีการประหารชีวิตเลยในปี 2558

ในเกือบทุกภูมิภาคทั่วโลก รัฐบาลยังคงใช้โทษประหารเป็นเครื่องมือตอบโต้กับภัยคุกคามต่อความมั่นคงของประเทศ และความปลอดภัยของสาธารณะ ทั้งที่เป็นความจริงและการคาดการณ์เอาเอง อันเป็นผลมาจาก "การก่อการร้าย" อาชญากรรม หรือความไร้เสถียรภาพทางการเมือง แม้จะไม่มีหลักฐานว่าโทษประหารมีส่วนในการป้องปรามอาชญากรรมรุนแรงมากกว่าการจำคุก¹⁶

15 มีการสั่งพักสมาชิกภาพของซีเรียในสันนิบาตรรัฐอาหรับ เนื่องจากการใช้ความรุนแรงเพื่อปราบปรามประชาชนที่ลุกฮือประท้วง เนื่องจากความขัดแย้งที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลไม่สามารถยืนยันข้อมูลเกี่ยวกับการใช้โทษประหารในซีเรียได้ สำหรับปี 2558

16 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, "ไม่ทำให้เราปลอดภัยขึ้น อาชญากรรม ความปลอดภัยสาธารณะและโทษประหาร" "Not making us safer: crime, public safety and the death penalty", (ACT 51/002/2556), 10 ตุลาคม 2556 จาก www.amnesty.org/en/documents/act51/002/2013/en/

ในทวีปอเมริกา กายอานาได้นำโทษประหารเชิงบังคับมาใช้สำหรับการกระทำที่เป็น "การก่อการร้าย" ที่ส่งผลให้เสียชีวิต

ในเอเชีย-แปซิฟิก มีการประหารชีวิตสมาชิก 3 คนจากชนกลุ่มน้อยอยู่กูร์ในมณฑลยูนนานของจีน หลังจากศาลตัดสินว่ามีความผิดฐานฆ่าคนตายและเป็นแกนนำองค์กร "ก่อการร้าย" เนื่องจากถูกกล่าวหาว่าเกี่ยวข้องกับบุคคล 5 คนที่ทำร้ายประชาชนที่สถานีรถไฟคุนหมิงในปี 2557 ส่งผลให้มีผู้เสียชีวิต 31 ราย¹⁷

อินโดนีเซียประหารชีวิตบุคคล 14 คนในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยถือว่าการเสียชีวิตจากยาเสพติดเป็น "ภัยคุกคามระดับประเทศ" ปากีสถานประหารชีวิตบุคคลกว่า 320 คนนับตั้งแต่ยกเลิกความตกลงชั่วคราวเพื่อยุติการประหารชีวิตพลเรือนที่เคยปฏิบัติในช่วง 6 ปีที่ผ่านมา ภายหลังเหตุการณ์โจมตีโรงเรียนในกรุงเปรซวาร์

ในตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ ยังคงมีการใช้โทษประหารกับความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายในแอลจีเรีย, อียิปต์, อิรัก และคูเวต ในจอร์แดนมีการแขวนคอบุคคล 2 คนในเดือนกุมภาพันธ์ 2558 ทั้งนี้เพื่อตอบโต้กับการที่กลุ่มไอซิสเผยแพร่วิดีโอที่แสดงภาพการสังหารนักบินเครื่องบินรบของจอร์แดนอย่างทารุณ¹⁸ ทั้งสองคนเคยถูกศาลตัดสินว่ามีความผิดตามข้อหาเกี่ยวกับการก่อการร้าย

เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2557 อิรักตัดสินให้ชาย 24 คนถูกประหารด้วยการแขวนคอตามมาตรา 4 ของพระราชบัญญัติต่อต้านการก่อการร้าย พ.ศ.2558 หลังพบว่าพวกเขาเกี่ยวข้องกับการสังหารเจ้าหน้าที่ทหารอย่างน้อย 1,700 คนจากค่ายทหาร Speicher ใกล้กับกรุงติกริต จังหวัดซาลาฮุดดีน (Salahuddin) เป็นการพิจารณาคดีที่ใช้เวลาเพียงไม่กี่ชั่วโมง และใช้ข้อมูลส่วนใหญ่ที่ได้มาจาก "คำรับสารภาพ" ของจำเลยระหว่างการสอบสวนและทรมาน¹⁹

ในเดือนกรกฎาคม คูเวตประกาศใช้กฎหมายใหม่ซึ่งกำหนดโทษประหารสำหรับความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย

ในแอฟริกาส่วนที่ต่ำกว่าทะเลทรายซาฮารา แคมeroonลงโทษประหารผู้ต้องสงสัยว่าเป็นสมาชิกกลุ่มติดอาวุธโบโกฮาราม (Boko Haram) 89 คน ศาลประหารชีวิตผู้ต้องสงสัยว่าเป็นสมาชิกกลุ่มโบโกฮาราม 10 คน และยังประกาศใช้กฎหมายต่อต้านการก่อการร้ายฉบับใหม่ซึ่งกำหนดให้ใช้โทษประหารได้

.....

17 "จีนประหารชีวิตบุคคล 3 คนจากกรณีการรุมแทงด้วยมีดที่สถานีรถไฟคุนหมิง" "China executes 3 over last year's mass knife attack at Kunming train station", The Globe and Mail, 24 มีนาคม 2558 จาก www.theglobeandmail.com/news/world/china-executes-3-over-last-years-mass-knife-attack-at-kunming-train-station/article23589510/ (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

18 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, "การสังหารนักบินชาวจอร์แดนเป็นเรื่องน่าชิงชัง แต่การประหารชีวิตเพื่อแก้แค้นไม่ได้เป็นคำตอบ"

"Killing of Jordanian pilot 'abhorrent' but 'revenge executions' not the answer", 4 กุมภาพันธ์ 2558 จาก www.amnesty.org/en/latest/news/2015/02/killing-jordanian-pilot-abhorrent-revenge-executions-not-answer/

19 "การสังหารหมู่โดยไอซิส: กลุ่มก่อการร้ายฝึกฝืนอิสลามเผยแพร่วิดีโอการสังหารหมู่ที่น่าชิงชัง" "Isis massacre: Islamist terror group release sickening video of 'wholesale slaughter' in Speicher", International Business Times, 12 กรกฎาคม 2558, www.ibtimes.co.uk/isis-islamist-terror-group-release-sickening-video-wholesale-slaughter-speicher-massacre-1510503 (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

พัฒนาการเชิงบวก

ในปี 2558 4 ประเทศยกเลิกโทษประหารสำหรับความผิดอาญาทุกประเภท นับเป็นจำนวนสูงที่สุดในปีเดียวกันที่บันทึกได้ตั้งแต่ปี 2550 ในเดือนมกราคม **มาดากัสการ์** ประกาศใช้กฎหมายซึ่งยกเลิกโทษประหารสำหรับความผิดอาญาทุกประเภท **ฟีจี** ยกเลิกโทษประหารโดยสิ้นเชิงเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ **ซูรินาเม** แก้ไขประมวลกฎหมายอาญาเพื่อยกเลิกโทษประหาร ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 30 มีนาคม และ**คองโก (สาธารณรัฐ)** เห็นชอบต่อรัฐธรรมนูญใหม่ที่ยกเลิกโทษประหารเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน ในช่วงสิ้นปี ประเทศต่าง ๆ 102 แห่ง มากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนประเทศในโลกกลายเป็นประเทศที่ยกเลิกโทษประหารสำหรับความผิดอาญาทุกประเภท โดยกว่า 2 ใน 3 ยกเลิกโทษประหารทั้งในทางกฎหมายหรือทางปฏิบัติ

ประเทศอื่น ๆ อีกหลายประเทศมีความพยายามในการดำเนินการที่มุ่งสู่การยกเลิกโทษประหาร โดยในวันที่ 4 ธันวาคม รัฐสภา**มองโกเลีย**รับรองประมวลกฎหมายอาญานับใหม่ที่ยกเลิกโทษประหารสำหรับความผิดอาญาทุกประเภท ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่เดือนกันยายน 2559 ผู้ว่าการรัฐเพนซิลเวเนียของ**สหรัฐฯ** ได้จัดทำความตกลงชั่วคราวเพื่อยุติการประหารชีวิตเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ ส่วนที่**รัฐเนบราสกา** รัฐสภาได้ลงมติยกเลิกโทษประหาร และในวันที่ 27 พฤษภาคมได้ใช้อำนาจประกาศเป็นกฎหมายแม้ว่าก่อนหน้านี้ผู้ว่าการรัฐจะใช้อำนาจอธิปไตยร่างกฎหมายดังกล่าวก็ตาม²⁰

รัฐสภาในหลายประเทศกำลังพิจารณาร่างกฎหมายเพื่อยกเลิกโทษประหาร ทั้งในบูร์กินาฟาโซ, กินี, อินเดีย, เคนยา และเกาหลีใต้

สภาประชาชนแห่งชาติของ**จีน**ได้ตัดความผิด 9 ประการ ออกจากประเภทของความผิดที่มีโทษประหารเมื่อเดือนสิงหาคม ในเดือนพฤศจิกายน สภานิติบัญญัติแห่งชาติเวียดนามได้ตัดความผิด 7 ประการ ออกจากประเภทของความผิดที่มีโทษประหาร และในช่วงเดือนเดียวกัน รัฐบาล**มาเลเซีย**ประกาศปฏิรูปกฎหมายเพื่อทบทวนการใช้โทษประหารเชิงบังคับ 2 ประการในภูมิภาคอเมริกา ได้แก่ **เบลีซ** และ**จาเมกา** ได้เปลี่ยนโทษให้กับนักโทษประหารชีวิตที่เหลืออยู่เป็นโทษจำคุกทั้งหมด

ในสมัยประชุมที่ 56 ระหว่างวันที่ 21 เมษายน ถึง 7 พฤษภาคม 2558 คณะกรรมาธิการว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและสิทธิประชาชนแห่งแอฟริกา (African Commission on Human and Peoples' Rights) ได้ทำการรับรองร่างพิธีสารเพิ่มเติมต่อธรรมนูญแอฟริกาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและสิทธิประชาชนเพื่อยกเลิกโทษประหาร โดยจะมีการส่งร่างพิธีสารดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาของสหภาพแอฟริกาเพื่อการรับรองอย่างเป็นทางการต่อไป อย่างไรก็ตาม ในเดือนพฤศจิกายน คณะกรรมการผู้ชำนาญการด้านกฎหมายแห่งสหภาพแอฟริกา (African Union Specialized Technical Committee on Legal Affairs) ปฏิเสธที่จะพิจารณาร่างพิธีสารดังกล่าว โดยอ้างว่าขาดข้อบททางกฎหมายที่สนับสนุน

.....

20 อย่างไรก็ตาม การยกเลิกโทษประหารยังไม่เกิดขึ้น เนื่องจากมีข้อเสนอจากสาธารณะที่เรียกร้องให้นำกฎหมายใหม่เข้าสู่กระบวนการประชุมในเดือนพฤศจิกายน 2559

ภาพรวมของภูมิภาค

เอเชีย-แปซิฟิก

แนวโน้มของภูมิภาค

- ปากีสถานประหารชีวิตบุคคล 326 คน นับเป็นจำนวนสูงสุดเป็น อันดับสามของโลก
- อินโดนีเซียประหารชีวิตบุคคล 14 คนในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด นับเป็นการประหารชีวิตครั้งแรกภายใต้รัฐบาลของประธานาธิบดีโจโก วิโดโด
- พิจิกเลิกโทษประหารสำหรับความผิดอาญาทุกประเภทในเดือนกุมภาพันธ์
- รัฐสภามองโกเลียรับรองประมวลกฎหมายอาญานับใหม่ เพื่อยกเลิกโทษประหารสำหรับความผิดอาญาทุกประเภท ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ในเดือนกันยายน 2559
- ในสาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) กว่าครึ่งหนึ่งของสมาชิกวุฒิสภา (172 จาก 298 คน) ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติเพื่อยกเลิกโทษประหารเมื่อเดือนกรกฎาคม

การตัดสินให้ประหารชีวิตและการประหารชีวิตในเอเชีย-แปซิฟิก

มีการประหารชีวิตอย่างน้อย 367 ครั้งใน 12 ประเทศ ได้แก่ อัฟกานิสถาน (1), บังกลาเทศ (4), จีน (+), อินเดีย (1), อินโดนีเซีย (14), ญี่ปุ่น (3), มาเลเซีย (+), เกาหลีเหนือ (+), ปากีสถาน (326), สิงคโปร์ (4), ไต้หวัน (6), เวียดนาม (+). ตัวเลขการประหารชีวิต 367 ครั้งไม่รวมตัวเลขที่เกิดขึ้นในประเทศจีน

มีคำตัดสินลงโทษประหารเพิ่มเติมอย่างน้อย 661 ครั้ง ใน 20 ประเทศในภูมิภาคนี้ ได้แก่ อัฟกานิสถาน (12+), บังกลาเทศ (197+), บรูไนดารุสซาลาม (1), จีน (+), อินเดีย (75+), อินโดนีเซีย (46+), ญี่ปุ่น (4), ลาว (20+), มาเลเซีย (39+), ฟิลิปปินส์ (3), มองโกเลีย (2+), พม่า (17+), เกาหลีเหนือ (+), ปากีสถาน (121+), สิงคโปร์ (5+), เกาหลีใต้ (1), ศรีลังกา (51+), ไต้หวัน (9), ไทย (7+), เวียดนาม (47+)

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลบันทึกข้อมูลจำนวนการประหารชีวิตที่เพิ่มขึ้นอย่างมากในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก โดย 89% (ไม่รวมในจีน) เกิดขึ้นในปากีสถาน บังกลาเทศ อินเดีย และอินโดนีเซียเริ่มการประหารชีวิตบุคคลใหม่ในปี 2558 ทำให้จำนวนประเทศที่ประหารชีวิตเพิ่มจาก 9 ประเทศในปี 2557 เป็น 12 ประเทศในปี 2558 จากการติดตามข้อมูลของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลพบว่า มีการตัดสินให้ประหารชีวิตใน 20 ประเทศในปี 2558 เพิ่มขึ้น 3 ประเทศ (บรูไนดารุสซาลาม, ลาว และมองโกเลีย) เมื่อเทียบกับปี 2557

จีนและเวียดนามยังคงถือว่าตัวเลขการใช้โทษประหารเป็นความลับทางราชการ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลยังคงเผชิญปัญหาท้าทายจากการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับโทษประหารในลาว, มาเลเซีย และสิงคโปร์

ที่ผ่านมามีการใช้โทษประหารซ้ำแล้วซ้ำอีกในลักษณะที่ละเมิดต่อกฎหมายและมาตรฐานระหว่างประเทศทั่วภูมิภาค แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลได้รับข้อมูลที่น่าเชื่อถือว่าปากีสถานประหารชีวิตชายอย่างน้อย 5 คนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ขณะที่กระทำความผิด ในปี 2558 บังกลาเทศ, มัลดีฟส์ และปากีสถานคัดลั่นประหารชีวิตเยาวชนที่กระทำความผิด โดยจนถึงสิ้นปี 2558 ยังคงมีเยาวชนที่กระทำความผิดที่ถูกควบคุมตัวในแดนประหารในอินโดนีเซียและ ปาปัวนิวกินี

ผู้ที่มีความบกพร่องทางจิตหรือสติปัญญาถูกประหารชีวิต หรือได้รับโทษประหารในหลายประเทศ ทั้งในอินโดนีเซีย, ญี่ปุ่น และปากีสถาน ในปี 2558 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลแสดงความกังวลเป็นการเฉพาะต่อกระบวนการพิจารณาในศาลซึ่งไม่สอดคล้องกับมาตรฐานการพิจารณาคดีที่เป็นธรรมระหว่างประเทศ ทั้งในบังกลาเทศ, จีน, สาธารณรัฐประชาธิปไตยเกาหลี (เกาหลีเหนือ), ปากีสถาน และเวียดนาม บรูไนดารุสซาลาม, มาเลเซีย, พม่า, ปากีสถาน และสิงคโปร์ยังคงใช้โทษประหารเชิงบังคับ ศาลทหารยังคงคัดลั่นประหารชีวิตพลเรือนในปากีสถาน มีการใช้ศาลพิเศษเพื่อลงโทษประหารกับบุคคลในบังกลาเทศ, อินเดีย และปากีสถาน

การใช้โทษประหารและการประหารชีวิตในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดยังคงเกิดขึ้นในประเทศต่าง ๆ รวมทั้งจีน, อินโดนีเซีย, ลาว, มาเลเซีย, สิงคโปร์, ศรีลังกา และเวียดนาม และยังคงมีความผิดที่มีโทษประหารอื่น ๆ ซึ่งไม่สอดคล้องกับนิยามของ "อาชญากรรมร้ายแรงที่สุด" รวมทั้งอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ เช่น การทุจริต (จีน, เกาหลีเหนือ และเวียดนาม) และ "การมีผู้" (มัลดีฟส์)

แนวโน้มของแต่ละประเทศ

อัฟกานิสถาน ประหารชีวิตบุคคลในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ โดยเป็นการแขวนคอ Rais Khudaidad (หรือ Rais Saiudullah) ที่ถูกคัดลั่นว่ามีความผิดฐานฆ่าคนตาย หนึ่งเหยื่อหลักพาตัว และลักทรัพย์โดยมีการใช้อาวุธที่เกิดขึ้นหนึ่งเดือนก่อนหน้านั้น²¹ มีการใช้โทษประหารใหม่น้อย 12 ครั้งสำหรับความฐานฆ่าคนตายและการข่มขืน กระทำซ้ำเราในปี 2558

บังกลาเทศ ประหารชีวิตบุคคล 4 คน โดย 3 คนที่ถูกประหารได้แก่ Muhammed Kamaruzzaman, Ali Ahsan Mohammad Majaheed และ Salauddin Quader Chowdhury ซึ่งถูกคัดลั่นว่ามีความผิดโดยศาลอาญาระหว่างประเทศแห่งบังกลาเทศ (International Crimes Tribunal in Bangladesh - ICT) ซึ่งเป็นศาลพิเศษที่จัดตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาคดีของบุคคลที่กระทำในระหว่างสงครามประกาศเอกราชบังกลาเทศเมื่อปี 2514 กระบวนการพิจารณาของศาลดังกล่าวละเมิดมาตรฐานการพิจารณาคดีที่เป็นธรรมระหว่างประเทศ โดยปฏิเสธไม่ให้จำเลยมีโอกาสโต้แย้งความน่าเชื่อถือของพยานฝ่ายโจทก์²²

ภายใต้การพิจารณาของศาลปกติและศาลพิเศษส่งผลให้มีการสั่งประหารชีวิตบุคคลอย่างน้อย 197 คน รวมทั้งการ

.....

21 "Rais Khudaidad ถูกแขวนคอในกรุงคาบูล" "Rais Khudaidad hanged in Kabul", Khaama Press, 28 กุมภาพันธ์ 2558 จาก www.khaama.com/46361-29119 (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

22 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, "บังกลาเทศ: ผู้นำฝ่ายค้านสองคนอาจถูกประหารชีวิตภายหลังการพิจารณาคดีและการอุทธรณ์ที่เต็มไปด้วยข้อบกพร่อง" "Bangladesh: Two opposition leaders face imminent execution after serious flaws in their trials and appeals", 27 ตุลาคม 2558 จาก www.amnesty.org/en/latest/news/2015/10/bangladesh-imminent-executions/

สั่งประหารชีวิต 4 คนโดยศาลพิเศษ จนถึงสิ้นปีมีนักโทษประหารอยู่อย่างน้อย 1,425 คน²³

มีการสั่งลงโทษประหารชีวิตครั้งใหม่ 1 ครั้งใน**บรูไนดารุสซาลาม** ซึ่งเท่าที่ทราบมีการประหารชีวิตบุคคลครั้งสุดท้ายเมื่อปี 2500 เป็นการสั่งประหารพลเมืองชาวฟิลิปปินส์คนหนึ่งในความผิดฐานฆ่าคนตาย²⁴

จีนยังคงเป็นประเทศที่มีการประหารชีวิตบุคคลมากที่สุดในโลก ถึงแม้จะไม่สามารถพิสูจน์ตัวเลขที่ชัดเจนเกี่ยวกับการประหารชีวิตในจีนได้ แต่แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเชื่อว่าจีนทำการประหารชีวิตบุคคลหลายพันคนในปี 2558 และลงโทษประหารบุคคลหลายพันคนในปีที่ผ่านมาเช่นกัน มีความเป็นไปได้ว่าจำนวนการประหารชีวิตในจีนลดลงภายหลังศาลประชาชนสูงสุดพิจารณาทบทวนคดีที่ใช้โทษประหารตั้งแต่ปี 2550 และเป็นผลมาจากการปฏิรูปอย่างต่อเนื่องในส่วนอื่น ๆ อย่างไรก็ดี เราไม่สามารถคาดการณ์จำนวนที่ลดลงได้เนื่องจากทางการถือว่าข้อมูลเกี่ยวกับโทษประหารเป็นความลับทางราชการ

จีนยังคงตัดสินให้ประหารชีวิตและประหารชีวิตบุคคลสำหรับความผิดประเภทต่าง ๆ ซึ่งไม่สอดคล้องนิยามของ "อาชญากรรมร้ายแรงที่สุด" ซึ่งเป็นการจำกัดการใช้โทษประหารตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ²⁵ ความผิดเหล่านี้รวมถึงคดียาเสพติด อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ อย่างเช่น การฉ้อโกงและการรับสินบน การข่มขืนกระทำชำเรา และการวางเพลิงซึ่งเป็นส่วนน้อย พลเมืองต่างชาติโดยเฉพาะที่มาจากประเทศเอเชียอื่น ๆ รวมถึงจากอเมริกาใต้ ยังคงได้รับโทษประหารและถูกประหารในคดีเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเชื่อว่ายังคงมีการใช้โทษประหารกับชาวอุยกูร์ซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อย โดยเป็นส่วนหนึ่งของการรณรงค์ "Strike Hard" ที่มุ่งปราบปราม "การก่อการร้ายที่รุนแรงและความสุดโต่งทางศาสนา" ทางหน่วยงานไม่ได้รับรายงานเกี่ยวกับการตัดสินให้ประหารชีวิตและการประหารชีวิตในเขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์ระหว่างปี 2558 อย่างไรก็ดี มีการประหารชีวิตชาวอุยกูร์ 3 คนที่มณฑลยูนนานเมื่อวันที่ 24 มีนาคม หลังจากศาลตัดสินว่ามีความผิดฐานฆ่าคนตายและเป็นแกนนำองค์กร "ก่อการร้าย" เนื่องจากถูกกล่าวหาว่าเกี่ยวข้องกับบุคคล 5 คนที่ทำร้ายประชาชนที่สถานีรถไฟคุนหมิงในปี 2557 ส่งผลให้มีผู้เสียชีวิต 31 ราย²⁶

กรณีของบุคคลที่ถูกตัดสินว่ามีความผิดและต่อมาได้มีการล้างมลทินเป็นปรากฏการณ์ที่ประชาชนจีนให้ความสนใจในระดับชาติ โดยในวันที่ 21 กรกฎาคม ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้อง Zang Aiyun ข้อหาฆ่าคนตายหลังจากเขาถูกคุมขังมา 11 ปี 9 เดือน ซึ่งในช่วงเวลานั้นเขาได้รับโทษประหารและได้รับสิทธิในการไต่สวนคดีใหม่ถึงสามครั้ง²⁷

23 "Oishee ให้การว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ในคดีสังหารพ่อแม่ของตน" "Oishee pleads innocence in her parents' murder case", Dhaka Tribune, 14 ตุลาคม 2558 จาก www.dhakatribune.com/crime/2015/oct/14/oishee-pleads-innocence-her-parents-murder-case; และ "Oishee Rahman ถูกศาลสั่งประหารชีวิตจากคดีสังหารพ่อแม่ตนเอง" "Oishee Rahman given death sentence for murder of parents", Bdnews24.com, 12 พฤศจิกายน 2558 จาก <http://bdnews24.com/bangladesh/2015/11/12/oishee-rahman-given-death-sentence-for-murder-of-parents> (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

24 "ศาลสั่งให้ประหารชีวิตในคดีฆาตกรรม" "Court orders death sentence for murder", Brunei Times, 2 กรกฎาคม 2558 จาก www.bt.com.bn/bookmarks-breaking/2015/07/02/court-orders-death-sentence-murder (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

25 ข้อ 6(2) ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง

26 "จีนประหารชีวิตบุคคล 3 คนจากกรณีการรุมแทงด้วยมีดที่สถานีรถไฟคุนหมิง" "China executes 3 over last year's mass knife attack at Kunming train station", The Globe and Mail, 24 มีนาคม 2558 จาก www.theglobeandmail.com/news/world/china-executes-3-over-last-years-mass-knife-attack-at-kunming-train-station/article23589510/ (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

27 "ชายผู้บริสุทธิ์ซึ่งเคยเป็นนักโทษประหาร 11 ปีได้รับค่าเสียหายชดเชย" "Innocent man who spent 11 years on death row gets compensation", China Daily, 30 ธันวาคม 2558 จาก www.chinadaily.com.cn/china/2015-12/30/content_22862326.htm (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

ในเดือนธันวาคม ศาลสั่งให้จ่ายค่าชดเชยแก่ Zang Aiyun เช่นเดียวกับ Nian Bin²⁸ ซึ่งได้รับการล้างมลทินในปี 2557 หลังพบว่าตำรวจเป็นผู้ปลอมแปลงพยานหลักฐานสำคัญเพื่อเอาผิดกับเขา²⁹ ในช่วงต้นปีนี้ ศาลมีคำสั่งให้ชดเชยต่อครอบครัวของ Huguilitu (หรือในชื่อว่า Qoysiletu) หลังจากศาลมีคำสั่งให้ยกฟ้องเขาในคดีข่มขืนกระทำชำเราและฆ่าคนตายที่เกิดขึ้นเมื่อปีก่อนหน้านั้น แต่เป็นคำสั่งหลังจากเขาเสียชีวิตไปแล้ว³⁰

ในช่วงปีที่ผ่านมา ทางกรรมาธิการหลายประการเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องโทษประหาร และป้องกันไม่ให้เกิดการเสียชีวิตด้านความยุติธรรม ในเดือนมกราคม ศาลประชาชนสูงสุดกำหนดแนวปฏิบัติเพื่อสนับสนุนให้ทนายความของจำเลยมีส่วนร่วมในการพิจารณาในขั้นสุดท้ายก่อนกำหนดโทษประหาร³¹ ในวันที่ 15 กันยายน ศาลสำนักงานอัยการสูงสุด กระทรวงความมั่นคงสาธารณะ กระทรวงความมั่นคงของรัฐ และกระทรวงยุติธรรม ร่วมกันกำหนดแนวปฏิบัติเพื่อคุ้มครองสิทธิของทนายความ เพื่อให้เข้าถึงลูกความของคนอย่างเต็มที่ รวมทั้งการมีส่วนร่วมมากขึ้นของทนายความจำเลยระหว่างการสอบสวนของตำรวจ

อย่างไรก็ดี หลักประกันที่เพิ่มขึ้นเหล่านี้ไม่มีผลต่อคดีเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ "การก่อการร้าย" หรือการทุจริต³²

ในวันที่ 15 กันยายน สื่อมวลชนของจีนรายงานว่าแหล่งข่าวจากกระทรวงยุติธรรมชี้ว่าทางกระทรวงอยู่ระหว่างการจัดทำร่างกฎหมายใหม่เพื่อสนับสนุนให้จำเลยซึ่งไม่สามารถจ้างทนายความจะสามารถมีทนายความว่าความให้โดยไม่คิดมูลค่า ระหว่างที่ศาลประชาชนสูงสุดพิจารณาคดีเหล่านี้³³

ในวันที่ 24 เมษายน ศาลมณฑลเสฉวนทางตอนใต้สั่งให้ "พัก" โทษประหารของ Li Yan³⁴ เคมีศาลชั้นต้นตัดสินให้ประหารชีวิต Li Yan เมื่อเดือนสิงหาคม 2554 จากข้อหาสังหาร นาย Tan Yong สามิคนเอง ช่วงปลายปี 2553 โดยที่ศาลสั่งให้ลงโทษประหารแม้จะมีพยานหลักฐานชี้ว่าได้เกิดความรุนแรงในครอบครัวอย่างต่อเนื่อง และที่ผ่านมาเธอได้พยายามร้องขอความคุ้มครองจากตำรวจ คดีของ Li Yan ทำให้เกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวางในจีนรวมถึงในต่างประเทศ ซึ่งชี้ให้เห็นว่ารัฐบาลจีนไม่สามารถแก้ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวได้อย่างจริงจัง และในปี 2557 ศาลประชาชนสูงสุดอนุญาตให้มีการพิจารณาคดีใหม่ ส่งผลให้มีการสั่ง "พัก" คำตัดสินลงโทษ

.....
28 "ชายชาวจีนได้รับค่าเสียหายชดเชยภายหลังถูกควบคุมตัวอย่างมิชอบถึง 8 ปี" "Chinese man compensated for 8 years wrongful custody", China Daily, 17 กุมภาพันธ์ 2558 จาก www.chinadaily.com.cn/china/2015-02/17/content_19614912.htm (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

29 "ในประเทศจีน คดีอาญาที่แปลกประหลาดเนื่องจากพยานหลักฐานทำให้เกิดการพลิกของคดี" "In China, a rare criminal case in which evidence made a difference", The Washington Post, 29 ธันวาคม 2014 จาก www.washingtonpost.com/world/asia_pacific/in-china-a-rare-criminal-case-in-which-evidence-made-a-difference/2014/12/29/23f86b80-796b-11e4-9721-80b3d95a28a9_story.html (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

30 โปรดุ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, โทษประหารและการประหารชีวิตในปี 2014, (ACT 50/001/2015), น.26-27

31 ศาลประชาชนสูงสุด "มาตรการเพื่อให้ศาลประชาชนสูงสุดรับฟังความเห็นของทนายฝ่ายจำเลยในการพิจารณาคดีที่มีโทษประหาร" "Measures of the Supreme People's Court for Listening to Opinions of Defense Lawyers in the Handling of Death Penalty Review Cases", 29 ธันวาคม 2557 จาก <http://en.pkulaw.cn/display.aspx?cgid=242315&lib=law>

32 "ข้อบทของศาลประชาชนสูงสุด สำนักงานอัยการสูงสุด กระทรวงความมั่นคงสาธารณะ กระทรวงความมั่นคงของรัฐ และกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของทนายความ" "Provisions of the Supreme People's Court, the Supreme People's Procuratorate, the Ministry of Public Security the Ministry of State Security and the Ministry of Justice on Legally Protecting Lawyers' Practicing Rights", 22 กันยายน 2558 จาก www.mps.gov.cn/n16/n1996048/n4492052/4705019.html และ www.lawinfochina.com/display.aspx?id=20242&lib=law (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

33 "นักโทษในแดนประหารจะได้รับความช่วยเหลือด้านกฎหมายโดยไม่คิดมูลค่า" "Prisoners on death row to get free legal aid", China Daily, 15 กันยายน 2558 จาก www.chinadaily.com.cn/china/2015-09/15/content_21852962.htm (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

34 "มักมีการเปลี่ยนโทษประหารแบบให้รอลงอาญาเป็นโทษจำคุกหลังผ่านไป 2 ปี กรณีที่ผู้ต้องโทษไม่กระทำความผิดเพิ่มเติม"

ศาลและทางการอินเดียเปลี่ยนโทษประหารในหลายคดีในช่วงปีที่ผ่านมา นักโทษ 3 คนที่เคยยื่นคำร้องขอภัยโทษจากประธานาธิบดีอินเดียและถูกปฏิเสธในปี 2557 ประสบความสำเร็จในการขอให้ศาลเปลี่ยนจากโทษประหารเป็นโทษจำคุกในปีที่ผ่านมา ในวันที่ 28 มกราคม ศาลสูงอัลลาฮาบาดเปลี่ยนโทษประหารเป็นโทษจำคุกให้กับ Surinder Koli³⁹ ในวันที่ 21 เมษายน ศาลสูงปันจาบและฮายานาเปลี่ยนโทษประหารเป็นโทษจำคุกให้กับ M. Dharampal⁴⁰ ศาลสูงกัวฮาตีได้เปลี่ยนโทษประหารเป็นโทษจำคุกให้กับ Holiram Bordoloi เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม⁴¹ นอกจากนั้น ประธานาธิบดียังเปลี่ยนโทษประหารหนึ่งครั้งให้กับ Tote Dewan (หรือที่รู้จักกันในชื่อ Man Bahadur Dewan) ในเดือนมีนาคม ประธานาธิบดีได้ยกคำร้องขอภัยโทษจากนักโทษ 4 คน ได้แก่ Yakub Abdul Razak Memon, M.A. Anthony (หรือที่รู้จักกันในชื่อ Antappan), Shiwaji Shankar Alhat และ Mohan Anna Chavan⁴²

ในเดือนสิงหาคม คณะกรรมการกฎหมายแห่งอินเดียเผยแพร่รายงานโทษประหารฉบับที่ 2 ภายหลังพิจารณาสถานการณ์ของโทษประหารทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ คณะกรรมการมีข้อสรุปว่า "โทษประหารไม่ตอบสนองเป้าหมายในเชิงป้องปรามมากกว่าโทษจำคุกตลอดชีวิต" และการพิงพาโทษประหารยังเบี่ยงเบนความสนใจจากปัญหาที่แท้จริงในระบบยุติธรรมทางอาญา กล่าวคือ การสอบสวนคดีที่ขาดคุณภาพและการขาดมาตรการเชิงป้องกัน รวมทั้งการคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายเพื่อให้ได้รับการเยียวยาชดเชย⁴³ แม้จะมีความคาดหวังว่ารายงานนี้จะกระตุ้นให้เกิดการอภิปรายที่นำไปสู่การยกเลิกโทษประหารสำหรับความผิดอาญาทุกประเภท แต่คณะกรรมการฯ กลับไม่มีข้อเสนอแนะให้ยกเลิกโทษประหารสำหรับความผิดอาญาทุกประเภท และยังเสนอให้ใช้โทษจำคุกตลอดชีวิต⁴⁴

ในอินโดนีเซีย มีการประหารชีวิตบุคคล 14 คน ทั้งหมดเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติด ซึ่งเป็นความผิดที่ไม่สอดคล้องนิยามของ "อาชญากรรมร้ายแรงที่สุด" โดย 6 จาก 14 คนถูกประหารเมื่อวันที่ 18 มกราคม รวมทั้ง Rani Andriani พลเมืองชาวอินโดนีเซีย (หรือที่รู้จักกันในชื่อ Melisa Aprilia) และพลเมืองต่างชาติอย่าง Daniel Enemuo (ไนจีเรีย), Ang Kim Soei (เนเธอร์แลนด์), Tran Thi Bich Hanh (เวียดนาม), Namaona Denis (ไนจีเรีย) และ Marco Archer Cardoso Moreira (บราซิล) ในวันที่ 29 เมษายน มีการประหารชีวิตอีก 8 คน ได้แก่ Andrew Chan และ Myuran Sukumaran (พลเมืองชาวออสเตรเลียทั้งคู่), Raheem Agbaje Salami (ไนจีเรีย, หรือที่รู้จักกันในชื่อ Jamiu Owolabi Abashin), Zainal Abidin (อินโดนีเซีย), Martin Anderson (กานา หรือที่รู้จักกันในชื่อ Belo), Rodrigo Gualarte (บราซิล), Sylvester Obiekwe Nwolise (ไนจีเรีย) และ Okwudili Oyatanze (ไนจีเรีย)

39 "ความผิดพลาดซึ่งเป็นเหตุให้ศาลสูงเปลี่ยนโทษของฆาตกรที่หมู่บ้านนิฮารี" "'Lapses' that led Allahabad HC to commute Nithari killer's death", The Indian Express, 5 กุมภาพันธ์ 2558 จาก <http://indianexpress.com/article/india/india-others/lapses-that-led-allahabad-hc-to-commute-nithari-killers-death/> (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

40 "ศาลสูงเปลี่ยนโทษจากการประหารชีวิตเป็นจำคุกตลอดชีวิตให้กับ Dharampal ที่ถูกกล่าวหาในคดีฆาตกรรม" "High Court commutes murder convict Dharampal's death sentence into life imprisonment", Hindustan Times, 21 April 2558 จาก www.hindustantimes.com/chandigarh/high-court-commutes-murder-convict-dharampal-s-death-sentence-into-life-imprisonment/story-MjASLZATVrMry9y91vyyXL.html (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

41 "ศาลสูงกัวฮาตีเปลี่ยนโทษประหารเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต" "Guwahati HC Commutes Death Sentence to Life Imprisonment", The Indian Express, 25 ธันวาคม 2558 จาก www.newindianexpress.com/nation/Guwahati-HC-Commutes-Death-Sentence-to-Life-Imprisonment/2015/12/25/article3194425.ece (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

42 ประธานาธิบดียกคำร้องขอภัยโทษเป็นครั้งแรกของ Yakub Abdul Razak Memon เมื่อเดือนเมษายน 2557 และมีการยื่นคำร้องครั้งใหม่ภายหลังมีความก้าวหน้าอย่างอื่นในคดีของเขาเมื่อปี 2558

43 รายงานคณะกรรมการกฎหมายแห่งอินเดียฉบับที่ 262 Law Commission of India, Report No.262, โทษประหาร, สิงหาคม 2558, ย่อหน้า 7.1.1 และ 7.1.3 จาก <http://lawcommissionofindia.nic.in/reports/Report262.pdf> (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

44 รายงานคณะกรรมการกฎหมายแห่งอินเดียฉบับที่ 262, โทษประหาร, สิงหาคม 2558, ย่อหน้า 7.2.4

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลพบว่า มีข้อมูลเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนในคดีของบุคคลทั้ง 14 คนที่ถูกประหารในปี 2558 รวมทั้งการละเมิดสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคดีที่เป็นธรรม การประหารชีวิตในขณะที่อยู่ระหว่างรอการพิจารณาการอุทธรณ์ตามกฎหมาย การพิจารณาและการปฏิเสธอย่างรวบรัดต่อคำขอลดหย่อนโทษ และการประหารชีวิตบุคคลอย่างน้อย 1 คนที่มีความบกพร่องทางจิตร้ายแรง⁴⁵

ในเดือนพฤศจิกายน 2558 Luhut Panjaitan รัฐมนตรีประสานงานการเมือง กฎหมายและความมั่นคง ชี้แจงว่ารัฐบาลอาจสั่งพักการประหารชีวิตในอนาคตอันใกล้⁴⁶ อย่างไรก็ตาม อัยการสูงสุดยังคงประกาศว่าจะมีการประหารชีวิตต่อไปในปี 2559 และเขาได้จัดสรรงบประมาณในแผนงบประมาณประจำปี 2559 เพื่อให้มีการประหารชีวิตเพิ่มเติมได้⁴⁷

ศาลสั่งลงโทษประหารชีวิตครั้งใหม่อย่างน้อย 46 คดี ซึ่งถือว่าเพิ่มขึ้นอย่างมากเมื่อเทียบกับปี 2557 ซึ่งมีการบันทึกการตัดสินประหารชีวิตเพียง 6 ครั้ง การเพิ่มขึ้นของการใช้โทษประหารเป็นสิ่งที่น่ากังวลอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาร่วมกับบริบทของการรื้อฟื้นการประหารชีวิต ในบรรดาการตัดสินให้ประหารชีวิตครั้งใหม่ในปี 2558 นั้น 29 คดีเป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และ 17 คดีเกี่ยวกับคดีฆ่าคนตาย โดยจนถึงสิ้นปีมีผู้ถูกลงโทษประหารชีวิตอย่างน้อย 165 คน

ทางการยังคงรณรงค์อย่างต่อเนื่องเพื่อช่วยเหลือพลเมืองชาวอินโดนีเซียที่ต้องโทษประหารในต่างประเทศ Retno Marsudi รัฐมนตรีต่างประเทศประกาศเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2559 ว่ามีพลเมืองชาวอินโดนีเซีย 229 คนที่ต้องโทษประหารในต่างประเทศ จากข้อมูลของรัฐมนตรีที่เผยแพร่ผ่านสื่อระดับชาติ หลายคดีเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดโดยเฉพาะที่เกิดขึ้นในมาเลเซีย และกรณีคนงานข้ามชาติหญิงที่ถูกกล่าวหาว่าสังหารนายจ้างตนเอง โดยมีพฤติการณ์ที่เป็นลักษณะการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ถูกข่มขืนกระทำชำเรา ชาวอินโดนีเซียที่ต้องโทษประหารในต่างประเทศส่วนใหญ่ถูกควบคุมตัวใน ซาอุดีอาระเบีย⁴⁸

มีการประหารชีวิต 3 ครั้งในญี่ปุ่น เท่ากับเมื่อปี 2557 ทางกรยังคงประหารชีวิตบุคคลโดยกระทำให้เป็นความลับ และจะประกาศให้ทราบหลังจากบุคคลถูกประหารไปแล้วเท่านั้น Tsukasa Kanda ถูกแขวนคอที่เรือนจำเมืองนาโกยาเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน⁴⁹ Sumitoshi Tsuda เป็นบุคคลแรกที่ต้องโทษประหารในการพิจารณาระบบผู้พิพากษาสมทบ และ Kazuyuki Wakabayashi ซึ่งทั้งสองคนถูกประหารที่เรือนจำโคเกียวและเซนโคตามลำดับในวันที่ 18 ธันวาคม⁵⁰

45 โปรตุเกส แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, "อินโดนีเซีย: ความยุติธรรมที่บกพร่อง การพิจารณาคดีที่ไม่เป็นธรรมและโทษประหารในอินโดนีเซีย" (Indonesia: Flawed Justice — Unfair trials and the Death Penalty in Indonesia), (ASA 21/2434/2015), 15 ตุลาคม 2558 จาก www.amnesty.org/en/documents/asa21/2434/2015/en/

46 "อินโดนีเซียประกาศแผนยุติการประหารชีวิตชั่วคราว" "Indonesia announces temporary halt to executions", BBC News, 19 พฤศจิกายน 2558 จาก www.bbc.co.uk/news/world-asia-34867235 (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

47 "จะมีนักโทษคดียาเสพติดที่ถูกประหารชีวิตมากขึ้นในปีหน้า" "More drug convicts to be executed next year", Jakarta Post, 23 ธันวาคม 2558 จาก www.thejakartapost.com/news/2015/12/23/more-drug-convicts-be-executed-next-year.html#sthash.roUDe3yX.dpuf (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

48 "รัฐบาลจะหาทางช่วยเหลือพลเมืองชาวอินโดนีเซียที่ต้องโทษประหารในต่างประเทศ" "Govt to help 229 RI citizens on death row overseas", Jakarta Post, 10 กุมภาพันธ์ 2558 จาก www.thejakartapost.com/news/2015/02/10/govt-help-229-ri-citizens-death-row-overseas.html (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

49 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, "ญี่ปุ่น: ทางหลอกลวงประชาชนด้วยการรื้อฟื้นการประหารชีวิต" "Japan: Authorities deceiving the public by resuming executions", 25 มิถุนายน 2558 จาก www.amnesty.org/en/latest/news/2015/06/japan-authorities-deceiving-the-public-by-resuming-executions/

50 มีการนำระบบผู้พิพากษาสมทบมาใช้เป็นครั้งแรกในศาลระดับภาคเมื่อปี 2552 ในระบบดังกล่าว องค์คณะผู้พิพากษาจะประกอบด้วยผู้

ศาลมีคำสั่งประหารชีวิตใหม่ 4 ครั้ง จนถึงสิ้นปี มีผู้ต้องโทษประหาร 143 คน รวมทั้ง 126 คนที่เป็นนักโทษเด็ดขาดที่ต้องโทษประหาร พวกเขาอาจถูกประหารชีวิตเมื่อใดก็ได้

แม้จะไม่ถูกควบคุมตัวอีกต่อไป แต่ Iwao Hakamada ยังคงเป็นผู้ต้องโทษประหารในปี 2558 หลังจากพนักงานอัยการอุทธรณ์คำสั่งของศาลภาคเมื่อปี 2557 ให้มีการพิจารณาคดีใหม่กับเขา คำสั่งศาลเมื่อปี 2557 เป็นผลมาจากพยานหลักฐานใหม่ที่ชี้ว่า DNA ของ Iwao Hakamada ไม่ตรงกับตัวอย่าง DNA ที่พบในเสื้อผ้าซึ่งพนักงานอัยการกล่าวหาว่าเป็นของฆาตกร แม้ว่าสุขภาพของเขาดีขึ้นภายหลังได้รับการปล่อยตัวจากแดนประหาร แต่เนื่องจากเขามีอาการบกร่องทางจิตที่เกิดขึ้นระหว่างการเป็นนักโทษประหารถึง 45 ปี ทำให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความสามารถในการสื่อสารและการเข้าร่วมและสนับสนุนการทำงานของทนายความที่ให้ความรู้แก่เขา⁵¹ Okunishi Masaru เสียชีวิตเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม ในวัย 89 ปี หลังเจ็บป่วยมาเป็นเวลานาน เขาเป็นนักโทษประหารถึง 46 ปี และได้พยายามพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของเขาจากข้อกล่าวหาว่าฆาตกรรมผู้หญิง 5 คน เช่นเดียวกับกรณีของ Iwao Hakamada ศาลพิพากษาความผิดของเขาโดยพิจารณาจาก "คำรับสารภาพ" ที่ได้มาจากการบังคับโดยเป็นคำให้การระหว่างถูกตำรวจควบคุมตัว และต่อมาเขาได้ถอนคำให้การดังกล่าว ที่ผ่านมาเขาได้ร้องขอให้มีการพิจารณาคดีใหม่ถึง 9 ครั้ง⁵²

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลได้รับรายงานที่น่าเชื่อถือว่า มีการตัดสินใจให้ประหารชีวิตใหม่น้อยกว่า 20 คดีในลาว อย่างไรก็ตาม ในลาวไม่มีการเผยแพร่ข้อมูลการใช้โทษประหาร ทำให้ไม่สามารถหาข้อมูลจากแหล่งอื่นมายืนยันได้ ลาวเข้าสู่กระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนตามวาระ (UN Universal Periodic Review - UPR) เมื่อวันที่ 20 มกราคม ในระหว่างการประชุม ลาวแถลงว่าอยู่ระหว่างการจัดทำร่างประมวลกฎหมายอาญานับใหม่ทั้งนี้เพื่อลดประเภทของความผิดที่มีโทษประหาร เพื่อให้สอดคล้องกับข้อจำกัดในข้อ 6 ของ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง นอกจากนี้ลาวยังอธิบายเพิ่มเติมว่าประธานประเทศได้เปลี่ยนโทษประหารเป็นโทษจำคุกให้กับนักโทษที่เป็นพลเมืองต่างชาติซึ่งมีความประพฤติดี ลาวยังรับฟังแต่ไม่ยอมรับข้อเสนอแนะที่จะให้สภายันรับรองพิธีสารเลือกรับฉบับที่ 2 ของกติกา ICCPR เพื่อจัดทำความตกลงชั่วคราวเพื่อยุติการประหารชีวิตและยกเลิกโทษประหารอย่างเป็นทางการ⁵³

พิพากษาสมทบ 6 คน และผู้พิพากษาทั่วไป 3 คน ซึ่งจะร่วมกันพิจารณาพยานหลักฐาน พิสูจน์ความผิดและกำหนดโทษ สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมโปรดดู Supreme Court of Japan, Outline of Criminal Procedure in Japan (คู่มือวิธีพิจารณาความอาญาในญี่ปุ่น) จาก www.courts.go.jp/english/judicial_sys/criminal_contents/criminal_text/index.html (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, "ญี่ปุ่น: ชาย สองคนถูกแขวนคอ การประหารชีวิตที่น่าอับอายยังคงเกิดขึ้นต่อไป" "Japan: Two men hanged as disgraceful executions continue", 18 ธันวาคม 2558 จาก www.amnesty.org/en/latest/news/2015/12/japan-two-men-hanged-as-disgraceful-executions-continue/

51 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, "หนึ่งปีหลังการปล่อยตัว Hakamada มีการเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริงอย่างไรบ้างกับนักโทษในแดนประหารของญี่ปุ่น?" "One year since Hakamada's release, how much has really changed for Japan's death row inmates?", 26 มีนาคม 2558 จาก www.amnesty.org/en/latest/campaigns/2015/03/one-year-since-hakamadas-release/

52 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, "การปฏิเสธความยุติธรรม: นักโทษญี่ปุ่นเสียชีวิตหลังตกเป็นนักโทษประหาร 46 ปี" "Justice denied: Japanese prisoner dies after 46 years on death row", 4 ตุลาคม 2558 จาก www.amnesty.org/en/latest/news/2015/10/japan-prisoner-dies-after-46-years-on-death-row/

53 คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ, รายงานคณะทำงานการทบทวนสิทธิมนุษยชนตามวาระ รายงานคณะทำงานการทบทวนสิทธิมนุษยชนตามวาระ, กรณีสถาบันรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว, Addendum, UN doc. A/HRC/29/7/Add.1, 23 มิถุนายน 2558

แอมเนสตี อินเทอร์เน็ตชันแนลไม่สามารถยืนยันด้วยข้อมูลจากแหล่งอื่นตามข้อมูลที่ระบุว่า มาเลเซียประหารชีวิตบุคคลอย่างน้อย 1 คนในคดีฆ่าคนตายเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน ทางกรมยังไม่ประกาศทั้งช่วงก่อนและหลังการประหารชีวิต อีกทั้งยังไม่เผยแพร่ข้อมูลการใช้โทษประหาร ในเดือนตุลาคม กรมราชทัณฑ์ระบุว่า ระหว่างปี 2541 ถึง 2558 มาเลเซียประหารชีวิตบุคคล 33 ครั้ง⁵⁴ แอมเนสตี อินเทอร์เน็ตชันแนลบันทึกข้อมูลการประหารชีวิตในช่วงเวลาดังกล่าวได้เพียง 22 ครั้ง

แอมเนสตี อินเทอร์เน็ตชันแนลบันทึกข้อมูลการตัดสินให้ประหารชีวิตใหม่ 39 ครั้งในปี 2558 โดย 24 คดีเกี่ยวข้องกับ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในวันที่ 20 พฤษภาคม Nancy Shukri รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (และเป็นรัฐมนตรีกฎหมายในทางพฤตินัย) แจ้งต่อรัฐสภาว่าจนถึงสิ้นเดือนเมษายน มีนักโทษประหาร 1,042 คนในคดีค้ายาเสพติด ฆ่าคนตาย ครอบครองอาวุธปืนและหน่วงเหนี่ยวลักพาตัว จากข้อมูลของรัฐมนตรีระบุว่า 40% ของนักโทษประหารเป็นพลเมืองต่างชาติ 649 คนอยู่ระหว่างขั้นตอนการอุทธรณ์คำตัดสินและบทลงโทษ อีก 393 คนอยู่ระหว่างการขอภัยโทษจากคณะกรรมการอภัยโทษแห่งรัฐ⁵⁵

Shahrul Izani Bin Suparman ยังคงมีความเสี่ยงที่จะถูกประหารชีวิตจนถึงช่วงสิ้นปี เขาถูกกล่าวหาว่าครอบครองกัญชา 622 กรัมและถูกจับกุมเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2546 มีการสั่งฟ้องศาลในปีต่อมาเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2547 อีก 6 ปีต่อมาในวันที่ 28 ธันวาคม 2552 ศาลสูงจังหวัดซาห์อาลัมพิพากษาให้ Shahrul Izani ได้รับโทษประหารเชิงบังคับตามกฎหมายมาตรา 39B(1)(a) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2495 ศาลอุทธรณ์ได้พิจารณาและยกคำอุทธรณ์ของเขาเมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2554 ในทำนองเดียวกันเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2555 ศาลสหพันธรัฐได้พิจารณาและยกคำอุทธรณ์ของเขาโดยใช้เวลาเพียงหนึ่งวัน ในปี 2557 Shahrul Izani ได้ขอภัยโทษจากคณะกรรมการอภัยโทษแห่งรัฐเซลังงอ จนถึงสิ้นปีคณะกรรมการยังอยู่ระหว่างพิจารณาคำขอ การใช้โทษประหารเชิงบังคับและการใช้โทษประหารสำหรับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ

เมื่อวันที่ 13 และ 17 พฤศจิกายน Tan Sri Apandi Ali อัยการสูงสุดและ Nancy Shukri รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ตามลำดับ แถลงว่า จะมีการเสนอร่างกฎหมายฉบับปฏิรูปเพื่อทบทวนการใช้โทษประหารเชิงบังคับต่อรัฐสภาในเดือนมีนาคม 2559 ข้อเสนอการปฏิรูปดังกล่าวได้รับการประกาศเป็นครั้งแรกเมื่อเดือนตุลาคม 2555⁵⁶

มีการตัดสินให้ประหารชีวิตครั้งใหม่ในมัลดีฟส์ ซึ่งมีการประหารชีวิตครั้งสุดท้ายเมื่อปี 2497 สี่ระดับชาติรายงานเมื่อเดือนธันวาคม 2558 ว่า รัฐบาลอยู่ระหว่างดำเนินการเพื่อเตรียมจัดสร้างห้องฉีดยาพิษและคณหน้าประหารชีวิตในปี 2559⁵⁷

.....
54 "ร่างพระราชบัญญัติเพื่อยกเลิกโทษประหารสำหรับคดียาเสพติดอยู่ระหว่างการจัดทำ รัฐมนตรียุติธรรมกล่าว" "Bill to abolish death penalty for drug offences on the cards, says law minister", Malaysian Insider, 17 พฤศจิกายน 2558 จาก www.themalaysianinsider.com/malaysia/article/bill-to-abolish-death-penalty-for-drug-offences-on-the-cards-says-law-minis (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

55 จากฐานข้อมูลของแอมเนสตี อินเทอร์เน็ตชันแนล

56 แอมเนสตี อินเทอร์เน็ตชันแนล, "มาเลเซีย: ต้องมีการปฏิบัติอย่างรวดเร็วภายหลังประกาศปฏิรูปโทษประหาร" "Malaysia: Swift action must follow announcement of death penalty reforms", 23 พฤศจิกายน 2558 จาก www.amnesty.org/en/documents/asa28/2927/2015/en/

57 "การนำโทษประหารกลับมาใช้ใหม่ของมัลดีฟส์เป็นความผิดพลาดอย่างใหญ่หลวงที่สุด ผู้รายงานพิเศษแห่งสหประชาชาติกล่าว" "Maldives re-introducing death penalty 'biggest mistake', says UN rapporteur", Haveeru, 13 ธันวาคม 2558 จาก www.haveeru.com.mv/news/64766 (เข้าถึงเมื่อ มีนาคม 2559)

ยังคงมีผู้ต้องโทษประหารอยู่ 10 คนจนถึงสิ้นปีที่ผ่านมา มัลดีฟส์ละเมิดพันธกรณีระหว่างประเทศของคนโดยมีการลงโทษประหารชีวิตเยาวชนที่กระทำความผิด เป็นเยาวชนชาย 2 คนที่ถูกลงโทษประหารชีวิตเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม ข้อหาฆ่าคนตายซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่พวกเขามีอายุ 16 ปี และในวันที่ 2 พฤศจิกายน เยาวชนอีกคนหนึ่งมีอายุต่ำกว่า 18 ปีขณะที่เกิดเหตุถูกศาลตัดสินประหารชีวิต โดยรวมจนถึงสิ้นปีที่ผ่านมา มีเยาวชนที่กระทำความผิดและต้องโทษประหาร 6 คน ในวันที่ 18 ตุลาคม ศาลแขวงสั่งลงโทษโดยการแขวนก่อนหิรณไสยผู้หนึ่งข้อหา "มีชู้" นับเป็นคดีแรกที่มีการรายงานหลังจากเริ่มนำประมวลกฎหมายอาญาที่มีพื้นฐานมาจากศาสนาอิสลามมาใช้เมื่อปี 2557⁵⁸ แต่ศาลสูงสุดได้สั่งยกเลิกโทษประหารดังกล่าวทันทีเนื่องจากการละเมิดขั้นตอนการปฏิบัติในการพิจารณาคดี

ในวันที่ 30 พฤศจิกายน ศาลสูงมีคำสั่งให้เพิกถอนข้อบทใน Law 2/2010 (พระราชบัญญัติอภัยโทษ) โดยคัดอำนาจของประธานาธิบดีที่จะเปลี่ยนโทษประหารในคดีฆ่าคนตาย⁵⁹

มัลดีฟส์เข้าสู่กระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน (UPR) เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม แต่ไม่ยอมรับตามข้อเสนอแนะให้ยุติการใช้โทษประหารอย่างสิ้นเชิงต่อบุคคลที่อายุต่ำกว่า 18 ปีขณะที่กระทำความผิด ข้อเสนอให้ชะลอการประหารชีวิตเพิ่มเติมเพื่อเห็นพ้องยกเลิกโทษประหาร และข้อเสนอให้พิจารณาให้สัตยาบันรับรองพิธีสารเลือกรับฉบับที่ 2 ของกติกา ICCPR⁶⁰

ในมองโกเลีย มีการตัดสินให้ประหารชีวิตครั้งใหม่อย่างน้อย 2 ครั้ง นับตั้งแต่ที่ประธานาธิบดีจัดทำความตกลงชั่วคราวเพื่อยุติการประหารชีวิตอย่างเป็นทางการในเดือนมกราคม 2553 ช่วงปลายปีมีการเปลี่ยนโทษประหารเป็นโทษจำคุกในคดีหนึ่ง ส่วนอีกคดีหนึ่งศาลที่กรุงอูลานบาตอร์ได้ยกเลิกคำตัดสินและสั่งให้มีการพิจารณาคดีใหม่

เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม มองโกเลียเข้าสู่กระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน (UPR) มีการยอมรับข้อเสนอแนะให้ยกเลิกโทษประหารโดยกำหนดเป็นกฎหมายระดับชาติ⁶¹ ในวันที่ 3 ธันวาคม รัฐสภารับรองร่างประมวลกฎหมายอาญฉบับใหม่ซึ่งยกเลิกโทษประหารสำหรับความผิดอาญาทุกประเภท⁶²

พม่า มีการประหารชีวิตครั้งสุดท้ายเมื่อปี 2531 แต่กลับมีการตัดสินให้ประหารชีวิตครั้งใหม่ 17 ครั้งในปีนี้ ซึ่งทางการมักเปลี่ยนโทษประหารให้เป็นโทษจำคุกอยู่เสมอ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเชื่อว่าตัวเลขการใช้โทษประหารชีวิตในปี 2558 น่าจะสูงกว่านี้มาก แต่เนื่องจากการเปลี่ยนโทษประหารในทุกคดีเป็นโทษจำคุกเมื่อเดือน

58 "ศาลมัลดีฟส์พิพากษาให้ประหารชีวิตผู้หญิงด้วยการแขวนก่อนหิรณไสย" "Maldives court sentences woman to death by stoning", Maldives Independent, 18 ตุลาคม 2558 จาก <http://maldivesindependent.com/crime-2/maldives-court-sentences-woman-to-death-by-stoning-118541> (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

59 "มัลดีฟส์ยกเลิกอำนาจประธานาธิบดีในการอภัยโทษโทษประหาร" "Maldives strips pres of death penalty clemency", Haveeru, 30 พฤศจิกายน 2558 จาก www.haveeru.com.mv/news/64422 (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

60 คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ, รายงานคณะทำงานการทบทวนสิทธิมนุษยชนตามวาระ, กรณีมัลดีฟส์, UN doc. A/HRC/30/8, 13 กรกฎาคม 2558

61 คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ, รายงานคณะทำงานการทบทวนสิทธิมนุษยชนตามวาระ, กรณีมองโกเลีย, UN doc. A/HRC/30/6/Add.1, 16 กันยายน 2558

62 ประมวลกฎหมายอาญฉบับใหม่จะเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่เดือนกันยายน 2559 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, "มองโกเลีย: การลงมติครั้งประวัติศาสตร์เพื่อยกเลิกโทษประหาร" "Mongolia: Historic vote abolishes death penalty", 4 ธันวาคม 2558 จาก www.amnesty.org/en/latest/news/2015/12/mongolia-historic-vote-abolishes-death-penalty/

มกราคม 2557⁶³ อย่างไรก็ตาม ในเดือนมกราคม 2559 สำนักประธานาธิบดีประกาศเปลี่ยนโทษประหารชีวิต 77 คดี⁶⁴ เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน พม่าเข้าสู่กระบวนการทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชน (UPR) มีการยอมรับข้อเสนอที่จะพิจารณาให้สัตยาบันรับรองกติกา ICCPR และพิธีสารเลือกรับ รวมทั้งการยกเลิกโทษประหารตามกฎหมาย ทั้งยังยอมรับที่จะพิจารณาและตอบสนองต่อข้อเสนอให้ยกเลิกโทษประหาร และให้เปลี่ยนความตกลงชั่วคราวเพื่อยุติการประหารชีวิต "ในเชิงพฤตินัย" ให้เป็นความตกลงชั่วคราวอย่างเป็นทางการในสมัยประชุมที่ 31 ของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติในเดือนมีนาคม 2559⁶⁵

ในปี 2558 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลยังคงเผชิญปัญหาท้าทายสำคัญในการประเมินการใช้โทษประหารในเกาหลีเหนือ ทางหน่วยงานยังคงได้รับรายงานข้อมูลซึ่งไม่สามารถหาแหล่งข้อมูลอื่นมายืนยันได้ แต่แสดงให้เห็นว่ามีการสังหารชีวิตและมีการประหารชีวิตบุคคลตามความผิดที่หลากหลาย รวมทั้งข้อหาเกี่ยวกับการตั้งคำถามกับนโยบายของท่านผู้นำก็ยังคงมีความผิด ซึ่งในความเป็นจริงไม่ควรกำหนดเป็นความผิดอาญา หรือไม่ควรมีการกำหนดเป็นกฎหมายในระดับชาติด้วยซ้ำ

สำนักข่าวยอนฮัปของเกาหลีใต้รายงานว่าการประหารชีวิตเจ้าหน้าที่ระดับสูง 15 คนในเกาหลีเหนือในช่วงเดือนเมษายน⁶⁶ สำนักข่าวดังกล่าวยังรายงานในเดือนสิงหาคมว่า รองนายกรัฐมนตรี Choe Yong-gon และรัฐมนตรีกลาโหม Hyon Yong-chol ถูกประหารด้วยการยิงเป้าในเดือนพฤษภาคม⁶⁷ The Daily NK หนังสือพิมพ์ออนไลน์ซึ่งตั้งอยู่ในเกาหลีใต้เช่นกันรายงานว่า มีผู้ถูกประหาร 5 คนในเดือนกันยายนที่จังหวัดคังกัง ฐานให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่นให้หลบหนีจากประเทศ⁶⁸

ในช่วงปีที่ผ่านมา ปากีสถาน ประหารชีวิตบุคคลด้วยอัตราที่น่าตกใจ และได้กลายเป็นหนึ่งในประเทศผู้นำการประหารชีวิตร่วมกับจีนและอิหร่าน แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลบันทึกข้อมูลการประหารชีวิต 326 ครั้ง โดย 305 ครั้งเป็นคดีเกี่ยวกับการฆ่าคนตาย ปากีสถานเริ่มยกเลิกความตกลงชั่วคราวเพื่อยุติการประหารชีวิตเมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2557 ซึ่งเปิดทางให้มีการประหารชีวิตในความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ในเดือนกุมภาพันธ์ 2558 ทางกรมเริ่มประหารชีวิตนักโทษในความผิดอย่างอื่น⁶⁹ หลายคนที่ถูกประหารถูกลงโทษโดยศาลต่อต้านการก่อการ

63 คำสั่งประธานาธิบดีฉบับที่ 1/2014, 2 มกราคม 2557 จาก www.president-office.gov.mm/en/?q=briefing-room/orders/2014/01/03/id-3138 (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

64 "นักโทษการเมือง 52 คนได้รับการปล่อยตัวจากการกักขังโทษ" "52 political prisoners released in amnesty", Myanmar Times, 22 มกราคม 2559 จาก www.mmtimes.com/index.php/national-news/18625-52-political-prisoners-released-in-surprise-amnesty.html (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

65 คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ, รายงานคณะทำงานการทบทวนสิทธิมนุษยชนตามวาระ, กรณียก, UN doc. A/HRC/31/13, 20 พฤศจิกายน 2558

66 "คิมแห่งเกาหลีเหนือสั่งประหารชีวิตเจ้าหน้าที่ 15 คนในปี: หน่วยข่าวกรองของเกาหลีใต้" "North Korea's Kim ordered execution of 15 officials this year: South's spy agency", Reuters, 30 April 2558 จาก www.reuters.com/article/us-northkorea-execution-idUSKBN0NK0VS20150430 (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

67 "ผู้นำเกาหลีเหนือสั่งยิงเป้ารองนายกฯ จากแหล่งข่าว" "NK leader had vice premier executed with gun: sources", Yonhap News Agency, 12 สิงหาคม 2558 <http://english.yonhapnews.co.kr/news/2015/08/12/0200000000AEN20150812014000315.html>; (2nd LD) "รัฐมนตรีกลาโหมเกาหลีเหนือถูกประหารชีวิต" "N. Korea's defense chief executed": S. Korea intel, Yonhap News, 13 พฤษภาคม 2558 จาก <http://english.yonhapnews.co.kr/northkorea/2015/05/13/64/0401000000AEN20150513002852315F.html> (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

68 "มีผู้ถูกประหารชีวิต 5 คนจากการช่วยเหลือและสนับสนุนการหลบหนี" "5 executed for aiding and abetting escapes", Daily NK, 28 ธันวาคม 2558 จาก www.dailynk.com/english/read.php?cataId=nk01500&num=13659 (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

69 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, "ปากีสถาน: การประหารชีวิตบุคคล 2 คนในความผิดที่ไม่เกี่ยวกับการก่อการร้าย เป็นปรากฏการณ์ที่น่าเสียใจและอันตราย" "Pakistan: Two executions for non-terrorism offences a 'disturbing and dangerous' escalation", 13 กุมภาพันธ์ 2558 จาก www.amnesty.org/en/latest/news/2015/02/pakistan-two-executions-for-non-terrorism-offences-a-disturbing-and-dangerous-escalation/

ร้าย ซึ่งเป็นศาลพิเศษที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติต่อต้านการก่อการร้าย พ.ศ.2540 โดยทางการได้ใช้กฎหมายนี้เพื่อให้มีการดำเนินคดีกับจำเลยตามความผิดในประมวลกฎหมายอาญา

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลได้รับข้อมูลที่เชื่อถือได้ว่า ชาย 5 คนที่ถูกประหารชีวิตในปี 2558 มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ขณะที่กระทำความผิด หนึ่งในจำนวนนั้นคือ Aftab Bahadur ซึ่งถูกประหารชีวิตเมื่อวันที่ 10 มิถุนายนจากคดีฆ่าคนตาย 3 คนซึ่งเกิดขึ้นในปี 2535 ขณะที่เขามีอายุ 15 ปี ประจักษ์พยานของโจทก์เพียงคนเดียวซึ่งให้การยืนยันว่าเห็น Aftab Bahadur และจำเลยร่วมทำการสังหาร ได้แถลงในเวลาต่อมาว่าคำให้การของเขาเป็นความเท็จ เนื่องจากเขาถูกตำรวจกดดันให้บอกว่าเป็นผู้เห็นเหตุการณ์ จำเลยร่วมยืนยันว่าตำรวจทรมานเขาเพื่อบังคับ "ให้รับสารภาพ" ว่ากระทำความผิด การใช้โทษประหารกับเยาวชนที่กระทำความผิดเป็นข้อห้ามตามกฎหมายระหว่างประเทศและรัฐธรรมนูญของปากีสถาน⁷⁰

มีการตัดสินให้ประหารชีวิตครั้งใหม่อย่างน้อย 121 ครั้งในปีนี้ รวมทั้งใน 64 คดีเกี่ยวกับการฆ่าคนตายและ 49 คดีเกี่ยวกับ "การก่อการร้าย" จำเลย 2 คนอายุต่ำกว่า 18 ปีขณะที่กระทำความผิด แต่พวกเขาถูกลงโทษประหารชีวิตด้วย ในปี 2558 มีผู้ต้องโทษประหารอย่างน้อย 7,000 คนในปากีสถานนับจนถึงสิ้นปี

การนำศาลทหารกลับมาใช้ใหม่ในปากีสถาน ละเมิดสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคดีที่เป็นธรรม
ในวันที่ 7 มกราคม 2558 ประธานาธิบดี Mamnoon Hussain ลงนามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญฉบับที่ 21 พ.ศ.2558 และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมธรรมนูญทหารแห่งปากีสถาน พ.ศ.2495 อนุญาตให้มีการจัดตั้งศาลทหารขึ้นมาใหม่ เพื่อพิจารณาคดีต่อพลเรือนในความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายเป็นระยะเวลาสองปี⁷¹ กระบวนพิจารณาของศาลทหารไม่สอดคล้องกับมาตรฐานการพิจารณาคดีที่เป็นธรรมระหว่างประเทศ ทางกรมไม่เปิดเผยรายละเอียดของกระบวนการว่ามีการส่งมอบคดีให้กับศาลทหารและเจ้าหน้าที่ทหารอย่างไร⁷²

ในวันที่ 2 ธันวาคม 2558 มีการประหารชีวิตชาย 2 คนที่เรือนจำโคหัต หลังจากศาลทหารตัดสินว่ามีความผิดเกี่ยวกับการบุกรุกโรงเรียนที่เปรซวาร์เมื่อปี 2557 แถลงการณ์ของกองทัพระบุว่าชายเหล่านั้นได้แก่ Maulvi Abdus Salam, Hazrat Ali, Mujeeb ur Rehman, และ Sabeel หรือ Yaya ทางกรมไม่ได้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับข้อกล่าวหาที่ชัดเจนต่อชายทั้ง 4 คน ความลับของกระบวนการพิจารณาทำให้เกิดคำถามตามรายงานข่าวว่าจำเลยทั้ง 4 คนให้การ "รับสารภาพ" ในลักษณะที่เป็นประวิสัยของตนเอง งานวิจัยที่ผ่านมาของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเผยให้เห็นรูปแบบที่เจ้าหน้าที่ทหารทรมานและปฏิบัติอย่างโหดร้ายอย่างกว้างขวางต่อผู้ต้องสงสัย⁷³ ในเดือนธันวาคม นักโทษ 8 คนถูกศาลทหารตัดสินลงโทษและถูกประหารชีวิต ก่อนหน้านั้นนักโทษ 34 คน ได้รับโทษประหารถูกประหารชีวิต เช่นกัน

70 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, "ปากีสถาน: การประหารชีวิตผู้เยาว์เน้นให้เห็นปัญหาเชิงโครงสร้างในระบบยุติธรรม" "Pakistan: Execution of minor highlights endemic problems in justice system", 10 มิถุนายน 2558 จาก www.amnesty.org/en/press-releases/2015/06/pakistan-execution-of-minor-highlights-endemic-problems-in-justice-system-1/

71 "การจัดตั้งศาลทหาร: ประธานาธิบดี Mamnoon ลงนามคำสั่งให้เป็นกฎหมาย" "Setting up of military courts: President Mamnoon signs bills into law", Dawn, 7 มกราคม 2558 จาก www.dawn.com/news/1155486/setting-up-of-military-courts-president-mamnoon-signs-bills-into-law (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

72 โปรตุเกส International Commission of Jurists, "ปากีสถาน: การพิจารณาคดีต่อพลเรือนโดยศาลทหาร" "Pakistan: The trial of civilians by military courts", Briefing Paper, มกราคม 2559 จาก <http://icj.wpengine.netdna-cdn.com/wp-content/uploads/2016/01/Pakistan-military-courts-brief-Advocacy-Analysis-brief-2016-ENG.pdf> (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

73 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, "ปากีสถาน: การแขวนคอชายสี่คนที่ถูกพิจารณาคดีในศาลทหารไม่เป็นความยุติธรรม" "Pakistan: Hanging of four men tried in military court is not justice", 4 ธันวาคม 2558, (ASA 33/3008/2015) จาก www.amnesty.org/en/documents/asa33/3008/2015/en/

ในปี 2558 ไม่มีการตัดสินให้ประหารชีวิตครั้งใหม่เท่าที่บันทึกได้ใน**ปาปัวนิวกินี** มีรายงานว่า Jim Simatab รัฐมนตรีงานราชทัณฑ์ระบุว่า ยังมีผู้ต้องโทษประหารอยู่ 13 คนทั่วประเทศนับจนถึงเดือนกุมภาพันธ์ ภายหลังการเสียชีวิตของนักโทษอายุน้อยที่สุดซึ่งมีอายุ 16 ปีในเดือนที่ผ่านมา ชายคนหนึ่งได้หลบหนีจากเรือนจำไปสู่นิคมภาคเวสเทิร์นไฮแลนด์⁷⁴

จากจำนวนนักโทษ 12 ที่ยังคงโทษประหาร 6 คนถูกควบคุมตัวที่เรือนจำเครวิตในเขตอีสต์นิวบริเตน พวกเขาถูกลงโทษในข้อหา "ฆ่าคนตายโดยเจตนา" และโจรสลัดทางเรือ และถูกศาลสั่งลงโทษเมื่อเดือนกรกฎาคม 2554 มีการควบคุมตัวนักโทษ 2 คนที่เรือนจำเครวิต พวกเขาถูกตัดสินว่ามีความผิดในข้อหา "ฆ่าคนตายโดยเจตนา" เช่นกัน มีนักโทษที่ถูกคุมขังที่เรือนจำโบมานา 4 คนในข้อหา "ฆ่าคนตายโดยเจตนา" รวมทั้ง Sedoki Lota อายุ 21 ปี ซึ่งถูกศาลตัดสินลงโทษเมื่อปี 2550 ขณะที่มียุติเพียง 13 ปี นักโทษ 12 คนใช้ขั้นตอนอุทธรณ์คดีและการพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญจนหมดสิ้นแล้ว รวมทั้งใช้สิทธิในการขออภัยโทษไปแล้ว⁷⁵

ในเดือนมีนาคม 2558 ผู้รายงานพิเศษแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการสังหารนอกกระบวนการกฎหมาย การสังหารโดยรวบรัดหรือโดยพลการ มีการเผยแพร่รายงานภายหลังการเยือนปาปัวนิวกินีเมื่อปี 2557⁷⁶ ในแง่ของโทษประหาร เขาระบุว่าข้อมูลที่ได้รับชี้ว่าอย่างน้อย 1 จาก 13 คนที่ถูกศาลสั่งประหารชีวิตก่อนกระบวนการจะไปสู่ศาลสูงสุด ส่งผลให้พวกเขาไม่สามารถอุทธรณ์คำตัดสินและบทลงโทษต่อศาลที่สูงกว่าได้ ผู้รายงานพิเศษยังแสดงข้อกังวลเกี่ยวกับกฎหมายของปาปัวนิวกินีซึ่งกำหนดให้ใช้โทษประหารกับความผิดที่ไม่ถือว่าเป็น "อาชญากรรมร้ายแรงที่สุด" และไม่มีข้อห้ามต่อการใช้โทษประหารกับผู้กระทำความผิดที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีในขณะที่เกิดเหตุ รวมทั้งไม่มีข้อห้ามการประหารแม้ที่เพิ่งคลอดบุตรและบุคคลที่มีความบกพร่องทางจิตใจ (ภาวะจิตสังคม) ซึ่งถือว่าขัดกับกฎหมายและมาตรฐานระหว่างประเทศ

มีการรายงานแถลงการณ์ของรัฐบาลผ่านสื่อมวลชนซึ่งเผยให้เห็นภาพที่ขัดแย้งกัน ในขณะที่ช่วงต้นปีสื่ออ้างว่าทางการเห็นชอบต่อโทษประหาร มีความพยายามรื้อฟื้นการประหารชีวิต แต่รายงานข่าวในช่วงปลายปีกลับชี้ว่ารัฐบาลกำลังพิจารณาการตัดสินใจที่จะเดินหน้าเพื่อยกเลิกโทษประหาร⁷⁷

ศาลทหารสั่งลงโทษประหารทหารนายหนึ่งใน**เกาหลีใต้** นับจากการประหารชีวิตครั้งสุดท้ายเมื่อปี 2540 จนถึงสิ้นปียังคงมีผู้ต้องโทษประหาร 60 คน ซึ่งเป็นนักโทษเค็ดขาดแล้ว ในวันที่ 7 กรกฎาคม ส.ส. 172 จาก 298 คนลง

74 "อินโดนีเซีย ไทย พร้อมจะช่วยปาปัวนิวกินีเกี่ยวกับโทษประหาร" "Indonesia, Thailand ready to help PNG on death penalty", Pacific Islands News Association, 8 กุมภาพันธ์ 2558, www.pina.com.fj/?p=pacnews&m=read&o=160424389254d831a7af6f7aa0b4ce (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559) มีการสั่งประหารชีวิตครั้งใหม่เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2559 ทำให้จำนวนผู้ต้องโทษประหารรวมกันเป็น 14 คน โดย 13 คนอยู่ระหว่างถูกควบคุมตัว

75 "อินโดนีเซีย ไทย พร้อมจะช่วยปาปัวนิวกินีเกี่ยวกับโทษประหาร" "Indonesia, Thailand ready to help PNG on death penalty", Pacific Islands News Association, 8 กุมภาพันธ์ 2558

76 คณะมนตรีความมั่นคง, รายงานของผู้รายงานพิเศษว่าด้วยการสังหารนอกกระบวนการกฎหมาย การสังหารแบบรวบรัดหรือโดยพลการ - Report of the Special Rapporteur on extrajudicial, summary or arbitrary executions, ภาคผนวก- การเข้าเยี่ยมประเทศปาปัวนิวกินี (3 ถึง 14 มีนาคม 2557), UN doc. A/HRC/29/37/Add.1, 30 มีนาคม 2558

77 "รัฐบาลปาปัวนิวกินีให้เหตุผลสนับสนุนโทษประหาร หลังจากเห็นชอบต่อแนวปฏิบัติใหม่" "PNG government defends death penalty as new guidelines approved", ABC News, 18 กุมภาพันธ์ 2559 จาก www.abc.net.au/news/2015-02-18/png-government-defends-death-penalty-following-new-guidelines/6143738

"ปาปัวนิวกินีทบทวนอย่างจริงจังถึงการใช้โทษประหาร" "PNG 'seriously reconsidering' death penalty", Radio New Zealand, 18 พฤษภาคม 2558 จาก www.radionz.co.nz/international/pacific-news/273951/png-'seriously-reconsidering'-death-penalty (both เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

นามสนับสนุนให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกโทษประหาร กฎหมายนี้ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการด้านกฎหมายและตุลาการ ในเดือนตุลาคม คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติได้พิจารณาการปฏิบัติของเกาหลีใต้ต่อกติกา ICCPR คณะกรรมการกระตุ้นให้หน่วยงานต่าง ๆ ของประเทศพิจารณาอย่างเหมาะสมที่จะยกเลิกโทษประหารในทางกฎหมาย และให้เปลี่ยนโทษประหารเป็นโทษจำคุก อีกทั้งยังกระตุ้นให้พวกเขาให้สัตยาบันรับรองพิธีสารเลือกรับฉบับที่ 2 ของกติกา ICCPR⁷⁸

สิงคโปร์ มีการประหารชีวิตบุคคล 4 คน โดยทางการประกาศว่ามีการประหารชีวิต Muhammad bin Kadar ซึ่งถูกศาลตัดสินว่ามีความผิดฐานฆ่าคนตายโดยเจตนาและต้องได้รับโทษจำคุกเช็งบังคับเมื่อวันที่ 17 เมษายน⁷⁹ อย่างไรก็ดี ทางกรมไม่เผยแพร่ข้อมูลใด ๆ เกี่ยวกับการประหารชีวิตนักโทษอีก 3 คนที่เหลือ ซึ่งเกี่ยวข้องกับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด⁸⁰ มีการใช้โทษประหารเช็งบังคับครั้งใหม่อย่างน้อย 5 ครั้ง ในคดีค้ายาเสพติด 4 คดีและคดีฆาตกรรมอีก 1 คดี ศาลสูงได้เปลี่ยนโทษประหารของ Tony Anak Imba หลังจากเขาขอให้ศาลกำหนดโทษใหม่ เป็นไปตามการปฏิรูปกฎหมายโทษประหารเช็งบังคับปี พ.ศ.2555⁸¹ จนถึงสิ้นปี มีผู้ต้องโทษประหารอย่างน้อย 23 คน

ศรีลังกา มีการตัดสินให้ประหารชีวิตครั้งใหม่อย่างน้อย 51 ครั้ง ส่วนใหญ่เป็นคดีฆาตกรรม และมีอย่างน้อย 3 ครั้งเกี่ยวกับความผิดในคดียาเสพติด เดือนกันยายน สื่อมวลชนรายงานถ้อยแถลงของ Rohana Pushpakumara อธิบดีกรมราชทัณฑ์ที่ระบุว่า มีจำนวนผู้ต้องโทษประหาร 1,115 คน โดย 600 คนอยู่ระหว่างการอุทธรณ์คำพิพากษา⁸² กระทรวงการต่างประเทศของศรีลังกาได้ทำการแทรกแซงเป็นตัวแทนให้กับพลเมืองชาวศรีลังกา 10 คนซึ่งต้องโทษประหารในต่างประเทศ ในเลบานอน 1 คน ในสหรัฐอเมริกา 7 คนและ ในซาอุดีอาระเบีย 2 คน⁸³ วันที่ 5 มิถุนายน

ไต้หวัน มีการประหารชีวิตบุคคล 6 คน หนึ่งในสี่หลังจากเกิดเหตุฆาตกรรมเด็กหญิงอายุ 8 ปี ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดเสียงเรียกร้องจากสาธารณะให้บังคับใช้โทษประหารตามกฎหมาย⁸⁴ มีการตัดสินให้ประหารชีวิตครั้งใหม่ 9 ครั้งในปีที่แล้ว ทั้งหมดเป็นคดีฆาตกรรม จนถึงสิ้นปี 2558 มีผู้ต้องโทษประหาร 42 คน

วันที่ 2 ธันวาคม 2558 ศาลสูงสุดของไต้หวันสั่งให้ศาลสูงพิจารณาเพื่อให้มีการรื้อฟื้นคดีใหม่ตามคำร้องของ Chiou Ho-shun ซึ่งถูกตัดสินลงโทษประหาร เมื่อปี 2532 ในคดีลักทรัพย์ การหน่วงเหนี่ยวลักพาตัวและฆาตกรรมหลักฐานสำคัญที่ใช้มัดตัวเขาในศาล คือ คำรับสารภาพของเขาเอง ซึ่งมีการกล่าวหาว่าได้มาจากการทรมานระหว่างการสอบปากคำของตำรวจเมื่อปี 2531 เขาอ้างว่าได้ถอน "คำรับสารภาพ" ทันทีหลังจากนั้น⁸⁵ จนถึงสิ้นปียังไม่มี.....

78 คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน, ข้อสังเกตเชิงสรุปต่อรายงานคณะทำงานการทบทวนสิทธิมนุษยชนตามวาระครั้งที่ 4 ประเทศเกาหลีใต้, UN doc. CCPR/C/KOR/CO/4, 3 ธันวาคม 2558, ย่อหน้า 23

79 สำนักงานตำรวจแห่งชาติสิงคโปร์ "การประหารชีวิตฆาตกรที่ถูกศาลลงโทษ" "Singapore Police Force, "Execution of convicted murderer"", 17 เมษายน 2558 จาก www.police.gov.sg/mic/2015/04/20150417_others_execution_convicted_murderer.html (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

80 กรมราชทัณฑ์สิงคโปร์ "สถิติประจำปีหน่วยงานราชทัณฑ์ของสิงคโปร์" "Singapore Prison Service, "Singapore Prison Service Annual Statistics 2558" จาก www.sps.gov.sg/sites/default/files/publication-documents/Press%20Release_Singapore%20Prison%20Service%20Statistics%20Release%202015.pdf (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

81 ศาลสูงสิงคโปร์ คดีระหว่างพนักงานอัยการกับ Michael Anak Garing และคนอื่น, [2558] SGHC 107, 20 เมษายน 2558

82 "กรมราชทัณฑ์พร้อมจะประหารชีวิตบุคคล" "Prison Dept. ready to carry out death sentence", Daily Mirror (ศรีลังกา), 19 กันยายน 2558 จาก www.dailymirror.lk/88035/prison-dept-ready-to-carry-out-death-sentence (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

83 "ครอบครัวต้องทุกข์ทนเนื่องจากแม่จะถูกประหารด้วยดาบขว้างหินจนตายอย่างป่าเถื่อน" "Family in dark as mother faces barbaric death by stoning", Sunday Times, 22 พฤศจิกายน 2558 จาก www.sundaytimes.lk/151122/news/family-in-dark-as-mother-faces-barbaric-death-by-stoning-172457.html (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

84 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, "ไต้หวัน: มีการประหารชีวิตบุคคลหกคนจากคำตัดสินที่มีแรงจูงใจทางการเมือง" "Taiwan: Six executed in politically motivated decision", 5 มิถุนายน 2558 จาก www.amnesty.org/en/latest/news/2015/06/taiwan-six-executed/

85 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, "ไต้หวัน: ต้องให้มีการพิจารณาคดีใหม่สำหรับนักโทษประหารที่ถูกบังคับให้รับสารภาพ" "Taiwan: Grant

รายงานว่าการพิจารณาคำขอให้พิจารณาคดีใหม่แต่อย่างใด

วันที่ 1 กันยายน ศาลสูงสั่งเพิกถอนคำตัดสินและคำสั่งให้ลงโทษประหารกับ Hsu Tzu-chiang ซึ่งที่ผ่านมามีการพิจารณาคดีใหม่กับเขาในความผิดเดียวกันแล้วถึง 7 ครั้งตั้งแต่ปี 2543 Hsu เคยถูกตัดสินว่ามีความผิดจากการให้การของจำเลยร่วมอีก 2 คน⁸⁶ ในเดือนกุมภาพันธ์ ศาลสูงกลับคำพิพากษาที่ให้ประหารชีวิต Hsieh Yi-han และได้ส่งคดีของเธอไปให้ศาลสูงพิจารณา⁸⁷

มีการตัดสินให้ประหารชีวิตครั้งใหม่อย่างน้อย 7 ครั้งในไทย กรมราชทัณฑ์รายงานว่าจนถึงสิ้นปีมีผู้ต้องโทษประหาร 413 คน โดย 55% เป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ถือเป็นสัดส่วนที่สูงมากโดยเฉพาะกับผู้ต้องโทษประหารที่เป็นผู้หญิง กล่าวคือ 80% ของนักโทษหญิง 50 คนที่ต้องโทษประหารล้วนเป็นผลมาจากความผิดในคดียาเสพติด⁸⁸

ในวันที่ 26 มีนาคม สภานิติบัญญัติแห่งชาติลงมติเห็นชอบให้แก้ไขพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติด พ.ศ.2551 อนุญาตให้ใช้โทษประหารกับการค้ามนุษย์ที่ส่งผลให้มีการเสียชีวิต ร่างแก้ไขดังกล่าวมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม⁸⁹

ตัวเลขการใช้โทษประหารในเวียดนาม ยังคงเป็นความลับทางราชการ แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลเชื่อว่ายังคงมีการประหารชีวิตอย่างต่อเนื่องในปี 2558 แต่ไม่สามารถยืนยันตัวเลขที่ได้รับรายงานมาอย่างจำกัดได้ มีการตัดสินให้ประหารชีวิตครั้งใหม่อย่างน้อย 47 คดีรวมทั้งความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด 27 คดี และอาชญากรรมทางเศรษฐกิจอีก 2 คดี ซึ่งน่าจะเป็นตัวเลขที่ต่ำกว่าความเป็นจริงเมื่อคำนึงถึงการให้โทษประหารของศาล โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับตัวเลขโดยประมาณของการใช้โทษประหารรวมกันถึง 200 ครั้งต่อปี ซึ่งเป็นตัวเลขที่ Tran Van Do รองประธานศาลสูงกล่าวถึงในช่วงสิ้นปี 2557⁹⁰ จนถึงสิ้นปี 2558 เชื่อว่ามีผู้ต้องโทษประหารประมาณ 700 คน

ในวันที่ 27 พฤศจิกายน สภานิติบัญญัติแห่งชาติลงมติรับรองกฎหมายให้ตัดความผิด 7 ประเภทยกจากบัญชีรายชื่อความผิดที่มีโทษประหาร เป็นเหตุให้ความผิดที่มีโทษประหารลดลงจาก 22 เหลือ 15 ประเภท โดยจะมีผลตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2559 ความผิดที่ไม่มีโทษประหารอีกต่อไป ได้แก่ การปล้นสะดมทรัพย์สิ้น การทำลายโครงสร้างและ/หรือภารกิจที่สำคัญเพื่อความมั่นคงของประเทศ การข่มขืนคำสั่งของกองทัพ การยอมจำนนกับบอริราชศัตรูกรณีของทหาร การทำลายความสงบเรียบร้อย การยุยงให้ทำสงครามที่ก้าวร้าว อาชญากรรมต่อมนุษยชาติและอาชญากรรมสงคราม ร่างแก้ไขเพิ่มเติมยังกำหนดให้เปลี่ยนโทษประหารเป็นโทษจำคุกสำหรับหญิงตั้งครรภ์ หญิง

retrial to death row inmate tortured to confess", 9 มิถุนายน 2558 จาก www.amnesty.org/en/latest/news/2015/06/taiwan-grant-retrial-to-death-row-inmate-tortured-to-confess/

86 "ศาลยกฟ้องคดีต่อชายในคดีโทษประหารที่อื้อฉาว" "Court acquits man after controversial death penalty case", The China Post, 2 กันยายน 2558 จาก www.chinapost.com.tw/taiwan/national/national-news/2015/09/02/444836/Court-acquits.htm (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

87 "ศาลกลับคำตัดสินให้ประหารชีวิตในคดี Mama Mouth Cafe" "Mama Mouth Cafe convict's death sentence overturned", Taipei Times, 13 กุมภาพันธ์ 2558 จาก www.taipeitimes.com/News/taiwan/archives/2015/02/13/2003611484, (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

88 จากฐานข้อมูลของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล

89 ประกาศจากกระทรวงการต่างประเทศ จาก www.thaiembassy.se/minmapp/News%20and%20Announcement/DOC000.pdf (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

90 "เวียดนามควรปรับลดความผิดอาญามุมนวลขึ้น ผู้เชี่ยวชาญกล่าว" "Vietnam should get softer on crime, experts say", Thanh Nien News, 16 ธันวาคม 2014 จาก www.thanhniennews.com/politics/vietnam-should-get-softer-on-crime-experts-say-35441.html (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2559)

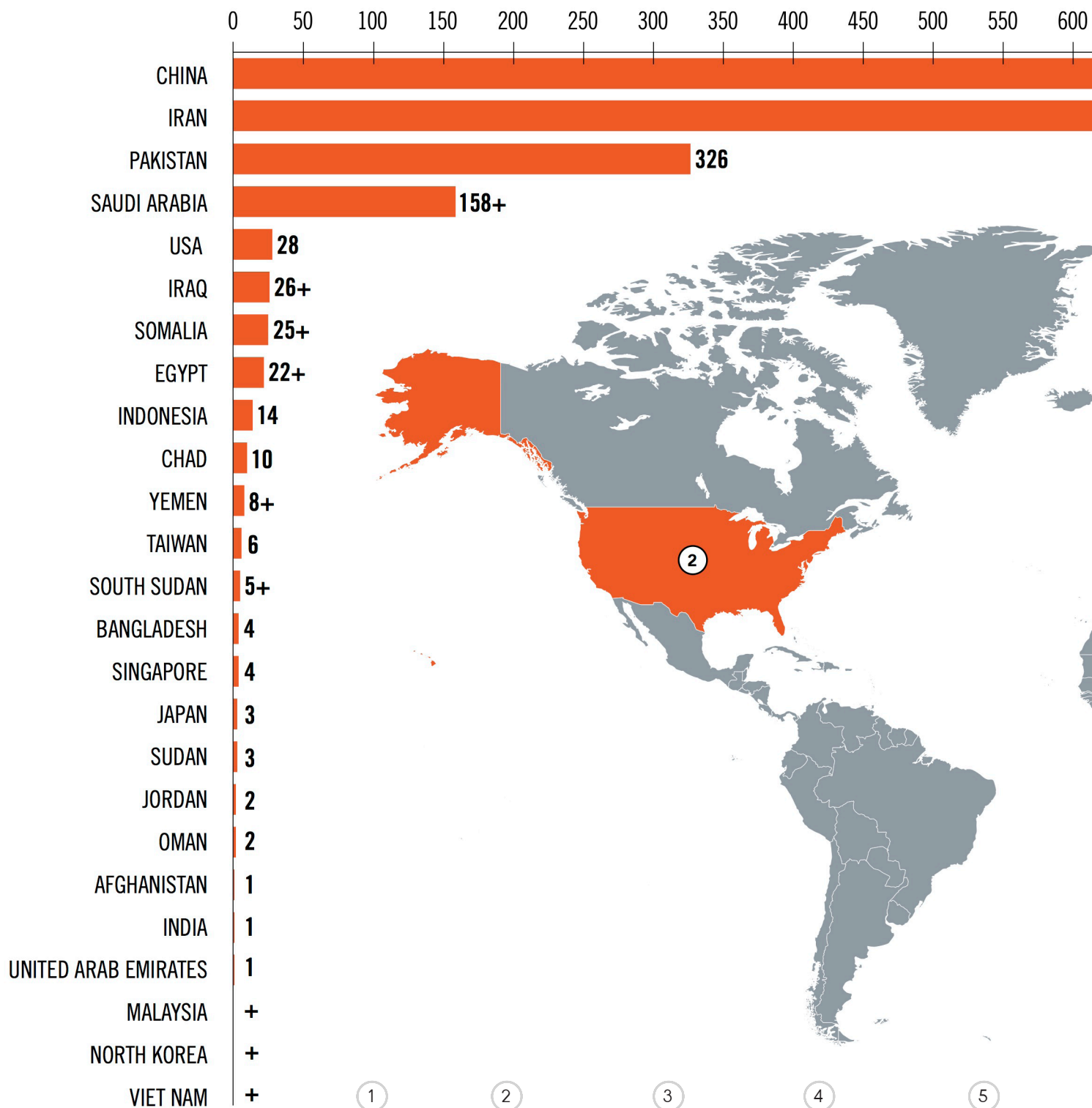
ที่มีลูกอายุต่ำกว่า 36 เดือน และผู้ที่มีอายุ 75 ปีหรือมากกว่านั้น และผู้ที่ถูกศาลลงโทษในคดีฉ้อโกงทรัพย์สิน หรือ การรับสินบน ในลักษณะที่เป็นการรับส่วนแบ่งอย่างน้อยสามในสี่จากทรัพย์สินที่ฉ้อโกงมาทั้งหมด⁹¹ จำนวนความ ผิดที่มีโทษประหารซึ่งลดลงและการกำหนดข้อบทให้เปลี่ยนโทษประหาร ถือเป็นพัฒนาการในเชิงบวก อย่างไรก็ตาม ใดๆก็ดี ความผิดในประเภทอื่นที่ไม่ใช่การฆ่าคนตายโดยเจตนา อย่างเช่น การค้ายาเสพติด ยังคงเป็นความผิดที่มีโทษ ประหาร

เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม ก่อนที่จะถึงกำหนดประหารชีวิต Lê Văn Mạnh เพียงหนึ่งวัน ศาลจังหวัดได้สั่งยุติการประหาร ชีวิตเขา Lê Văn Mạnh ถูกตัดสินว่ามีความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและฆ่าคนตายเมื่อเดือนตุลาคม 2548 เขา ถูกศาลตัดสินความผิดและลงโทษประหารสองครั้ง ส่วนโทษในครั้งที่สองได้รับการยกเลิกตามคำสั่งศาล ในปี 2551 ในการพิจารณาครั้งที่สาม ศาลเห็นว่า Lê Văn Mạnh มีความผิดจริงและสั่งให้ลงโทษประหารเขาเป็นครั้งที่สาม ต่อมา มีการพิพากษายืนตามผลของคำพิพากษาและการกำหนดโทษ ตลอดจนกระบวนการยุติธรรม Lê Văn Mạnh ยืนยันว่าเขาเป็นผู้บริสุทธิ์ เขากล่าวหาว่า "คำรับสารภาพ" ที่ใช้เอาผิดเขาได้มาจากการทรมาน⁹² ในขั้นตอนการ อุทธรณ์คดี เขาไม่มีตัวแทนกฎหมายที่ให้ความช่วยเหลือเพียงพอ

91 "สภานิติบัญญัติแห่งชาติผ่านร่างแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา" "The National Assembly passed Penal Code (amended)", กระทรวง ยุติธรรมแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม, 30 พฤศจิกายน 2558 จาก http://moj.gov.vn/en/ct/Lists/Ministry%20of%20Justices%20Activities/View_Detail.aspx?ItemID=357 (เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม)

92 แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล, "เวียดนาม: ยุติการประหารชีวิต Lê Văn Mạnh และสั่งการให้สอบสวนตามข้อกล่าวหาว่ามีการซ้อมทรมาน" "Viet Nam: halt imminent execution of Lê Văn Mạnh and order investigation into allegations of torture", (ASA 41/2737/2015), 24 ตุลาคม 2558 จาก www.amnesty.org/en/documents/asa41/2737/2015/en/

ประเทศที่ยังคงใช้โทษประหารชีวิตในปี 2558

11 ประเทศที่ใช้โทษประหารชีวิตอย่างค่อนึงในระหว่างปี 2554 – 2558

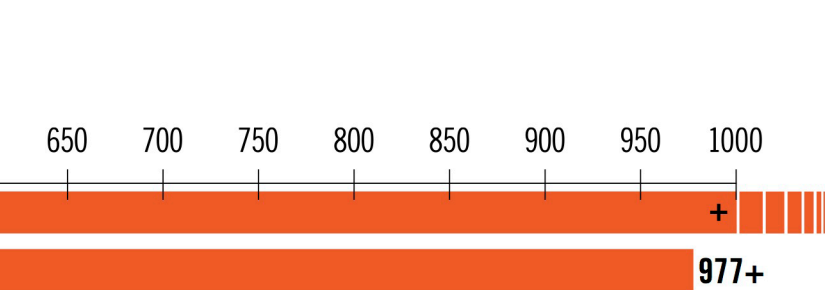
ข้อมูลการบังคับใช้โทษประหารชีวิตยังคงถือเป็นความลับของทางราชการ

สหรัฐอเมริกา: จำนวนผู้ถูกประหารชีวิตลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยในปีล่าสุดมีจำนวนน้อยที่สุดตั้งแต่เคยมีการบันทึกไว้

เกาหลีเหนือ: มีการประหารชีวิตจากการพิจารณาคดีที่ไม่เป็นธรรมและอาชญากรรมที่ไม่ร้ายแรง อาทิ การช่วยเหลือผู้อื่นเดินทางออกนอกประเทศล่าสุดมีจำนวนน้อยที่สุดตั้งแต่เคยมีการบันทึกไว้

ไต้หวัน: มีผู้ถูกประหารชีวิตจำนวน 6 คนภายในวันเดียวกัน ไม่ร้ายแรง อาทิ การช่วยเหลือผู้อื่นเดินทางออกนอกประเทศล่าสุดมีจำนวนน้อยที่สุดตั้งแต่เคยมีการบันทึกไว้

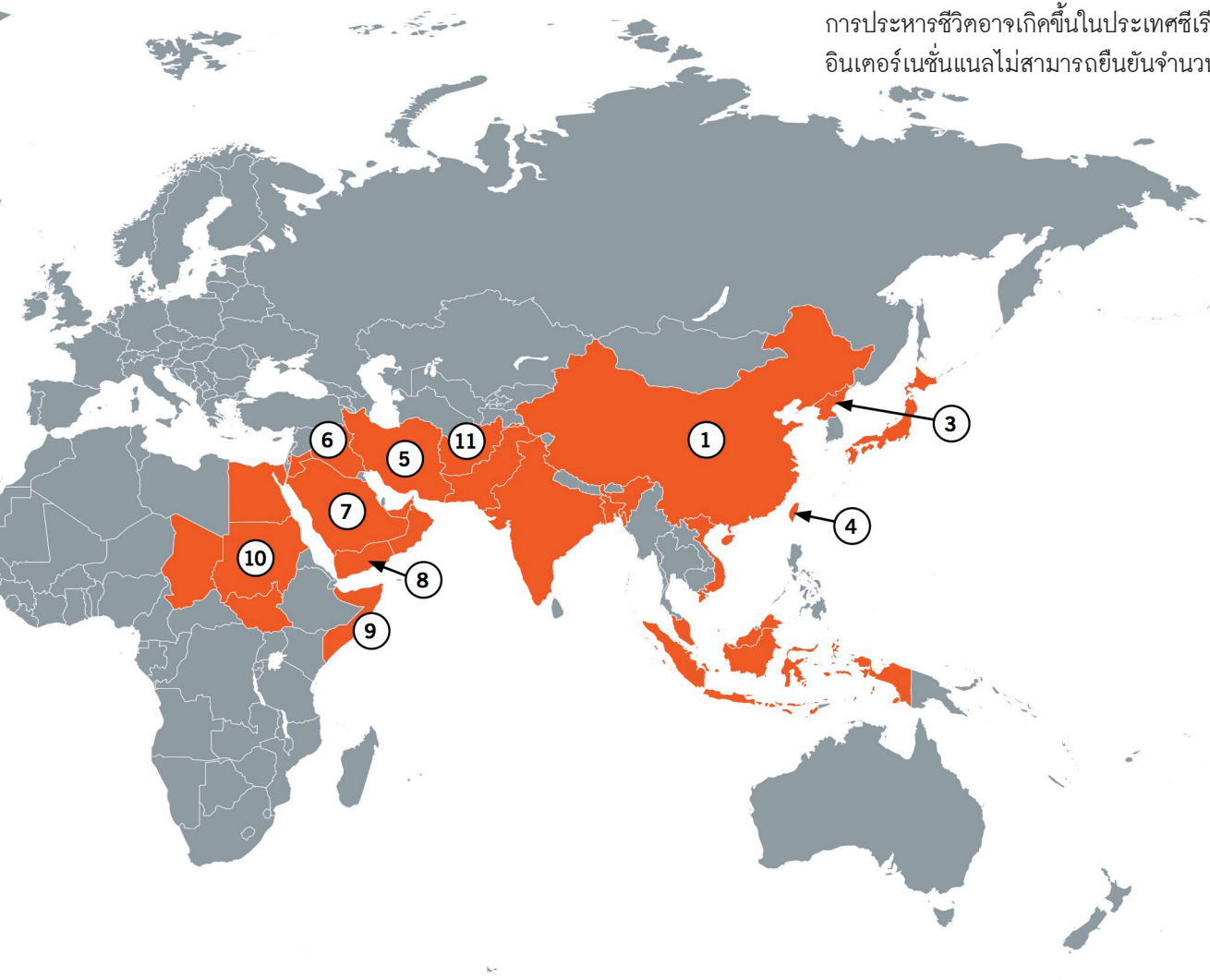
อิหร่าน: มีผู้ถูกประหารชีวิตนับร้อยคนจากการพิจารณาคดีที่ไม่เป็นธรรม ส่วนใหญ่เป็นความผิดในคดียาเสพติด อีกทั้งยังมีการประหารชีวิตเยาวชนผู้กระทำความผิด

แผนที่นี้แสดงตำแหน่งที่ตั้งทั่วไปของเขตแดนและขอบเขตอำนาจ และมีใช้ความเห็นของแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนล ค่อดินแดนข้อพิพาทในกรณีใดๆ

+ หมายถึง จำนวนผู้ถูกประหารชีวิตซึ่งแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนลคาดคะเนไว้เป็นเพียงขั้นต่ำ สำหรับ + ที่ไม่มีจำนวนนำหน้า หมายถึง จำนวนผู้ถูกประหารชีวิตซึ่งแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนลมั่นใจว่ามีมากกว่า 1 คน แต่ไม่สามารถระบุจำนวนที่แน่นอนได้

การประหารชีวิตอาจเกิดขึ้นในประเทศซีเรีย ทว่าแอมเนสตี อินเตอร์เนชันแนลไม่สามารถยืนยันจำนวนที่แน่นอน

6

อิรัก: มีการรื้อฟื้นโทษประหารชีวิตในเขตเคอร์ดิสถานเป็นครั้งแรกนับตั้งแต่ปี 2551

7

ซาอุดีอาระเบีย: จำนวนผู้ถูกประหารชีวิตสูงที่สุดนับตั้งแต่ปี 2538

8

เยเมน: ความขัดแย้งกันด้วยอาวุธภายในประเทศทำให้ไม่สามารถยืนยันการบังคับใช้โทษประหารชีวิตตั้งแต่สิ้นเดือนมีนาคม — มกราคม 2558 ได้

9

โซมาเลีย: จำนวนการบังคับใช้โทษประหารชีวิตที่ตรวจสอบได้เพิ่มขึ้น

10

ซูดาน: มีการบังคับใช้โทษประหารชีวิตกับฝ่ายตรงข้าม

11

อัฟกานิสถาน: มีการบังคับใช้โทษประหารจากการพิจารณาคดีที่ไม่เป็นธรรม

4 ประเทศ

ยกเลิกโทษประหารชีวิต

สำหรับอาชญากรรมทุกประเภท
ในปี 2558

ซูรินาม
ฟีจี
สาธารณรัฐคองโก
มาดากัสการ์

STOP THE
#DEATHPENALTY

AMNESTY
INTERNATIONAL

1,634+

คน

ถูกประหารชีวิต
ใน 25 ประเทศ ตลอดปี 2558

เพิ่มขึ้นถึง
54%
จากปี 2557

STOP THE
#DEATHPENALTY

AMNESTY
INTERNATIONAL

**“ไม่เคยมีใครพิสูจน์ได้เลยว่า
โทษประหารชีวิต
ช่วยยับยั้งอาชญากรรมได้”**

-บัน คี มุน-
เลขาธิการองค์การสหประชาชาติ

STOP THE
#DEATHPENALTY

AMNESTY
INTERNATIONAL

102 ประเทศ

ยกเลิกโทษประหารชีวิตในทุกกรณี

คิดเป็นส่วน

เกินกว่าครึ่งหนึ่งของโลก

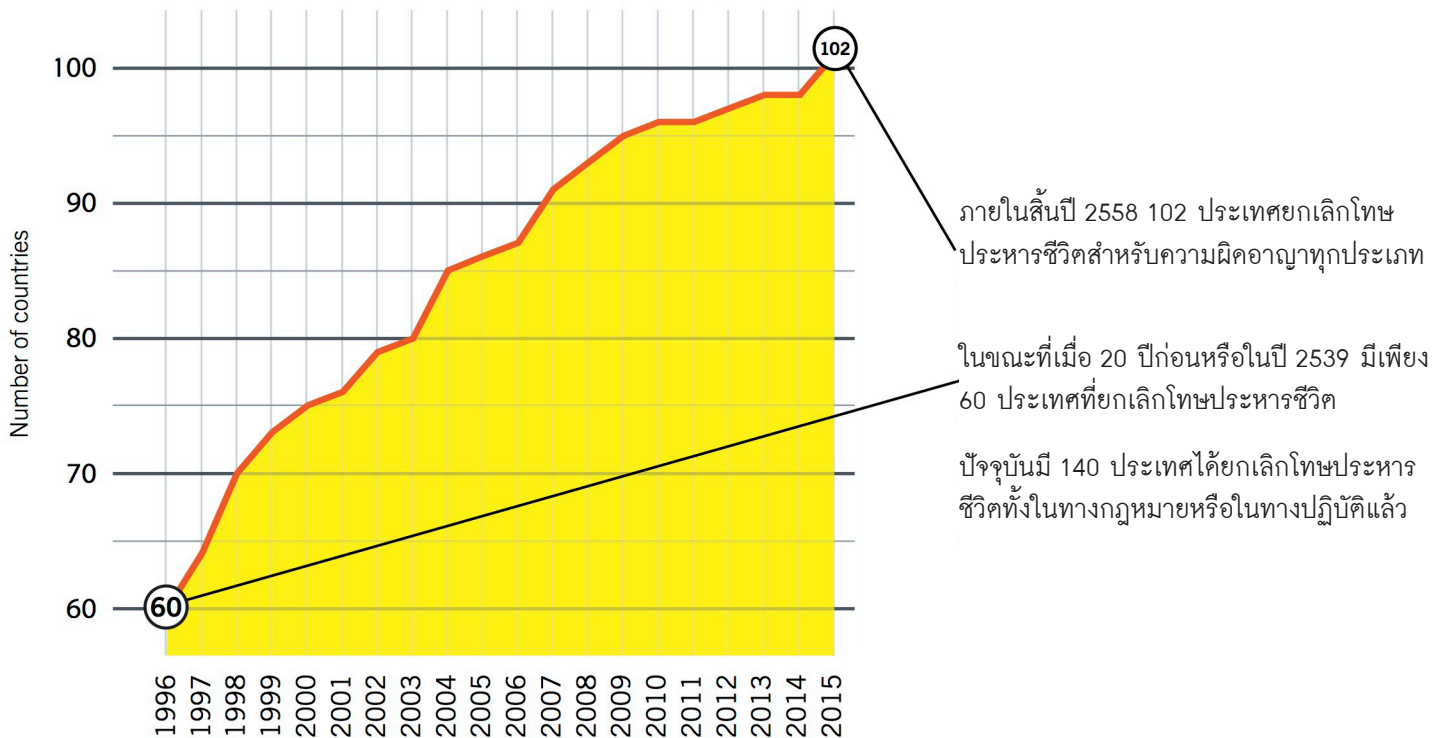
STOP THE
#DEATHPENALTY

AMNESTY
INTERNATIONAL

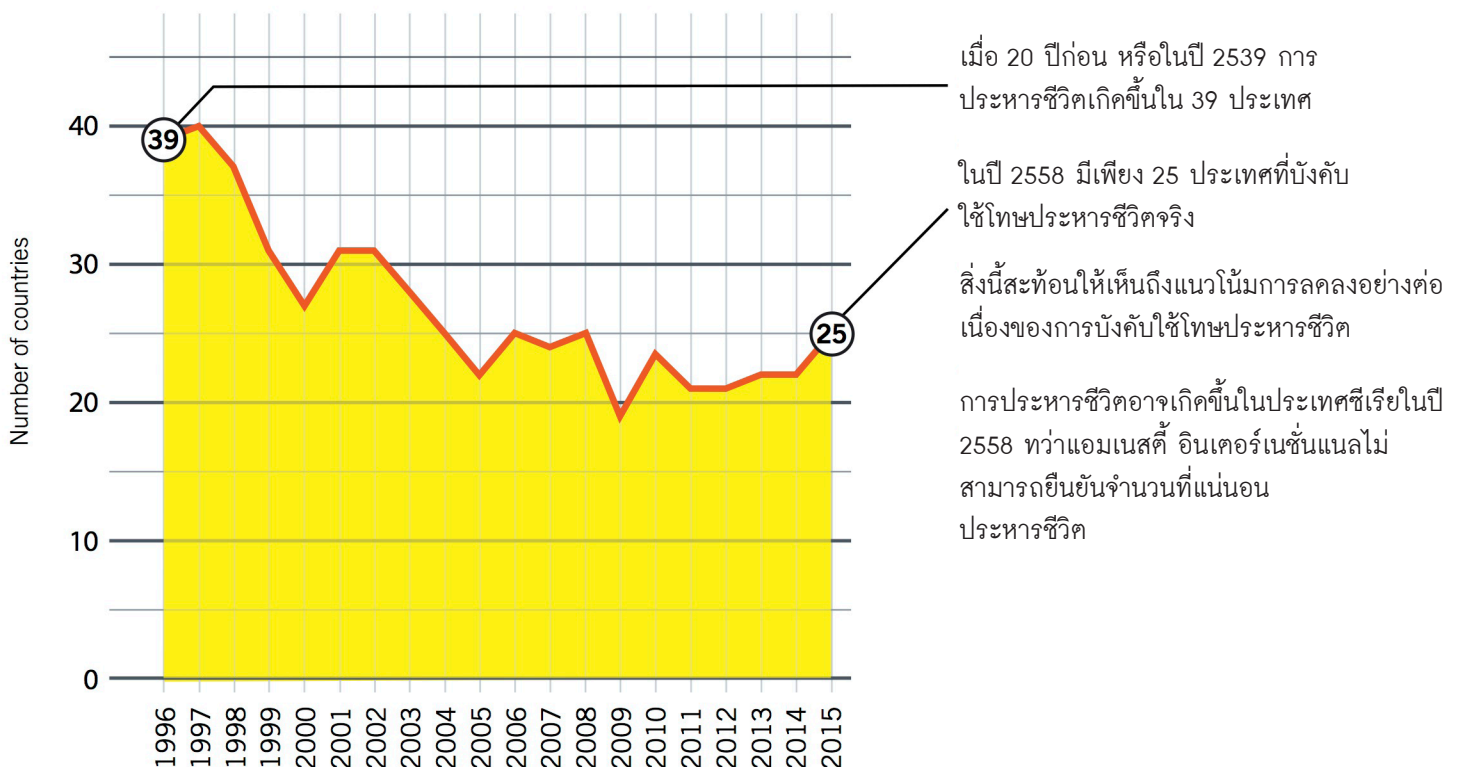

DEATH PENALTY TRENDS 1996-2015

ประเทศที่ยกเลิกโทษประหารชีวิตมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น

ประเทศที่บังคับใช้โทษประหารชีวิตมีจำนวนลดลง

ภาคผนวก I: การตัดสินใจให้ประหารชีวิตและการประหารชีวิตในปี 2558

รายงานฉบับนี้มีเนื้อหาครอบคลุมการใช้โทษประหารผ่านกระบวนการศาล แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลรายงานเฉพาะตัวเลขที่สามารถยืนยันได้อย่างมั่นใจ ถึงแม้ว่าตัวเลขที่แท้จริงในบางประเทศอาจสูงกว่านี้มาก รัฐบาลแห่งจอร์เจียก็ขึ้นตอนปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้โทษประหาร ส่วนรัฐอื่น ๆ ไม่ได้เก็บข้อมูลหรือไม่ยอมเผยแพร่ตัวเลขคำตัดสินลงโทษประหารชีวิตและการประหารชีวิต

เครื่องหมาย "+" ที่ตามหลังชื่อประเทศ อย่างเช่น อียิปต์ (22+) หมายถึง แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลยืนยันว่ามี

การประหารชีวิตหรือการตัดสินให้ประหารชีวิตเกิดขึ้น 22 ครั้งในอียิปต์ แต่เชื่อว่าจำนวนที่แท้จริงจะสูงกว่า 22 ครั้ง ส่วนเครื่องหมาย "+" ที่อยู่หลังประเทศและไม่มีตัวเลขอยู่ด้านหน้า อย่างเช่น อิหร่าน (+) หมายถึง แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ยืนยันว่ามีการประหารชีวิตหรือการตัดสินให้ประหารชีวิตเกิดขึ้นจริง (มากกว่าหนึ่งครั้ง) ในประเทศนั้น เพียงแต่ไม่มีข้อมูลมากพอที่จะยืนยันตัวเลขขึ้นค่าที่น่าเชื่อถือได้ สำหรับการคำนวณตัวเลขรวมในระดับโลกและภูมิภาค เครื่องหมาย "+" ให้นับว่าเป็น 2 รวมทั้งประเทศจีน

การประหารชีวิตที่มีการรายงานในปี 2558

จีน 1,000+	ซูดานใต้ 5+
อิหร่าน 977+	บังคลาเทศ 4
ปากีสถาน 326	สิงคโปร์ 4
ซาอุดีอาระเบีย 158+	ญี่ปุ่น 3
สหรัฐฯ 28	ซูดาน 3
อิรัก 26+	จอร์แดน 2
โซมาเลีย 25+ (สหพันธรัฐ	โอมาน 2
โซมาเลีย 17+, โซมาลีแลนด์ 6+, จูบาแลนด์ 2+)	อัฟกานิสถาน 1
อียิปต์ 22+	อินเดีย 1
อินโดนีเซีย 14	สหรัฐอเมริกา 1
ซาอุดี 10	มาเลเซีย +
เยเมน 8+	เกาหลีเหนือ +
ไต้หวัน 6	เวียดนาม +

การตัดสินใจให้ประหารชีวิตที่มีการรายงานในปี 2558

จีน +	ตรินิแดดและโตเบโก 9
อียิปต์ 538+	บาร์เรน 8
บังกลาเทศ 197+	สหรัฐอเมริกา 8
ไนจีเรีย 171	ไทย 7+
ปากีสถาน 121+	แซมเบีย 7+
แคเมอรูน 91+	ซาอุดีอาระเบีย 6+
อิรัก 89+	โซมาเลีย 5+ (สหพันธรัฐโซมาเลีย 4+; โซมาลี
อินเดีย 75+	แลนด์ 1+)
แอลจีเรีย 62+	สิงคโปร์ 5+
สหรัฐฯ 52	แทนซาเนีย 5+
ศรีลังกา 51+	มอริเตเนีย 5
เวียดนาม 47+	ญี่ปุ่น 4
อินโดนีเซีย 46+	จอร์แดน 3+
มาเลเซีย 39+	เอธิโอเปีย 3
เคนยา 30	แกมเบีย 3
สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก 28	มาลาวี 3
เลบานอน 28	มัลดีฟส์ 3
ลาว 20+	เบลารุส 2+
ซีเรีย 20+	มองโกเลีย 2+
กานา 18	ซิมบับเว 2+
ซูดาน 18	บูร์กินาฟาโซ 2
พม่า 17+	ยูกันดา 1
ซูดานใต้ 17+	บอตสวานา 1
คูเวต 14	บรูไนดารุสซาลาม 1
เชอร์ราลีโอน 13	เกาหลีใต้ 1
อัฟกานิสถาน 12+	เกาหลีเหนือ +
ปาเลสไตน์ (รัฐ) 12+	อิหร่าน +
คูนิเซีย 11	เยเมน +
ลิเบีย 10+	
ซาด 10	
มาลี 10	
โมร็อกโก/ซาฮาราตะวันตก 9	
กาตาร์ 9	
ไต้หวัน 9	

ภาคผนวก II: ประเทศซึ่งยกเลิกโทษประหารและประเทศซึ่งยังคงบทลงโทษประหารชีวิต เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2558

มากกว่า 2 ใน 3 ของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกได้ยกเลิกโทษประหารในทางกฎหมายและในทางปฏิบัติ ตัวเลขจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2558 ปรากฏดังนี้

- 102 ประเทศ : ยกเลิกโทษประหารสำหรับความผิดทางอาญาทุกประเภท
- 6 ประเทศ : ยกเลิกโทษประหารสำหรับความผิดทางอาญาทั่วไปเท่านั้น
- 32 ประเทศ : ยกเลิกโทษประหารในทางปฏิบัติ
- 140 ประเทศ : ยกเลิกโทษประหารในทางกฎหมายและในทางปฏิบัติ
- 58 ประเทศ : ยังคงบทลงโทษประหาร

ต่อไปนี้เป็นรายชื่อประเทศที่แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ ยกเลิกโทษประหารสำหรับความผิดทางอาญาทุกประเภท ยกเลิกโทษประหารสำหรับความผิดทางอาญาทั่วไปเท่านั้น ยกเลิกโทษประหารในทางปฏิบัติ และยังคงบทลงโทษประหาร

1. ยกเลิกโทษประหารสำหรับความผิดทางอาญาทุกประเภท

ประเทศซึ่งไม่มีกฎหมายให้ลงโทษประหารชีวิตสำหรับความผิดทางอาญาใดๆ

แอลเบเนีย, อันดอร์รา, แองโกลา, อาร์เจนตินา, อาร์เมเนีย, ออสเตรเลีย, ออสเตรีย, อาเซอร์ไบจาน, เบลเยียม, บราซิล, โบลิเวีย, บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา, บัลแกเรีย, บุรุนดี, กัมพูชา, เคนยา, เคปเวิร์ด, แคนาดา, โคลอมเบีย, หมู่เกาะคุก, คองโก (สาธารณรัฐ), คอสตาริกา, โครเอเชีย, ไซปรัส, สาธารณรัฐเช็ก, เดนมาร์ก, จิบูตี, สาธารณรัฐโดมินิกัน, เอกวาดอร์, เอสโตเนีย, ฟินแลนด์, ฟิจิ, ฝรั่งเศส, กาบอง, จอร์เจีย, เยอรมนี, กรีซ, กินีบิสเซา, เฮติ, นครรัฐวาติกัน, ฮอนดูรัส, ฮังการี, ไอซ์แลนด์, ไอร์แลนด์, อิตาลี, คิริบาส, คีร์กีซสถาน, ลัตเวีย, ลิทัวเนีย, ลิกเตนสไตน์, ลิทัวเนีย, ลักเซมเบิร์ก, มาซิโดเนีย, มาดากัสการ์, มอลตา, หมู่เกาะมาร์แชลล์, มอริเชียส, เม็กซิโก, ไมโครนีเชีย, มอลโดวา, โมนาโก, มอนเตเนโกร, โมซัมบิก, นามิเบีย, เนปาล, เนเธอร์แลนด์, นิวซีแลนด์, นิกاراกวา, นีอูเอ, นอร์เวย์, ปาเลา, ปานามา, ปารากวัย, ฟิลิปปินส์, โปแลนด์, โปรตุเกส, โรมาเนีย, รวันดา, ซามัว, ซาณาเรีย, เซาตูเมและปรินซิปี, เซเนกัล, เซอร์เบีย (รวมทั้งโคโซโว), เซเชลส์, สโลวาเกีย, สโลวีเนีย, หมู่เกาะโซโลมอน, แอฟริกาใต้, สเปน, ซูรินาเม, สวีเดน, สวิตเซอร์แลนด์, ดิมอร์-เลสเต, โตโก, ตูวาลู, เคิร์กเมนิสถาน, ตูวาลู, ยูเครน, สหราชอาณาจักร, อุรุกวัย, อุซเบกิสถาน, วานูอาตู, เวเนซุเอลา

2. ประเทศซึ่งยกเลิกโทษประหารสำหรับความผิดทางอาญาทั่วไปเท่านั้น

ประเทศเหล่านี้เป็นประเทศซึ่งโทษประหารชีวิตมีไว้สำหรับอาชญากรรมบางประเภทเท่านั้น เช่น อาชญากรรมภายใต้ธรรมนูญทหาร หรืออาชญากรรมซึ่งเกิดขึ้นจากเงื่อนไขที่เป็นข้อยกเว้นของประเทศ
บราซิล, ชิลี, เอลซัลวาดอร์, อิสราเอล, คาซัคสถาน, เปรู

3. ประเทศซึ่งยกเลิกโทษประหารในทางปฏิบัติ

ประเทศเหล่านี้ยังคงไว้ซึ่งโทษประหารชีวิตสำหรับอาชญากรรมทั่วไป เช่น ฆาตกรรม แต่อาจถือว่า ได้ยกเลิกโทษประหารชีวิตในทางปฏิบัติ เนื่องจากได้รับการประหารชีวิตในช่วงสิบปีที่ผ่านมา และยังเชื่อได้ว่า มีนโยบายหรือระเบียบปฏิบัติที่จะไม่ลงโทษประหารชีวิต

แอลจีเรีย, เบนิน, บรูไนดารุสซาลาม, บุร์กินาฟาโซ, แคเมอรูน, สาธารณรัฐแอฟริกากลาง, เจริญ, กานา, เกรนาดา, เคนยา, ลาว, ไลบีเรีย, มาลาวี, มัลดีฟส์, มาลี, มอริเตเนีย, มองโกเลีย, โมร็อกโก, พม่า, นาอูรู, ไนเจอร์, ปาปัวนิวกินี, สหพันธรัฐรัสเซีย⁹³, เซียร์ราลีโอน, เกาหลีใต้, ศรีลังกา, สวาซิแลนด์, ทาจิกิสถาน, แทนซาเนีย, ทองกา, ตูนิเซีย, แคมเบีย.

4. ประเทศซึ่งยังคงบทลงโทษประหาร

ประเทศเหล่านี้ยังคงไว้ซึ่งโทษประหารชีวิตสำหรับอาชญากรรมทั่วไป

อัฟกานิสถาน, แอนดิกาและบาร์บูดา, บาฮามาส, บาห์เรน, บังคลาเทศ, บาร์เบโดส, เบลารุส, เบลีซ, บอตสวานา, ซาค, จีน, คอโมโรส, สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก, คิวบา, โคมินกา, อียิปต์, อิเควทอเรียลกินี, เอธิโอเปีย, แกมเบีย, กัวเตมาลา, กินี, กายอานา, อินเดีย, อินโดนีเซีย, อิหร่าน, อิรัก, จาเมกา, ญี่ปุ่น, จอร์แดน, คูเวต, เลบานอน, เลโซโท, ลิเบีย, มาเลเซีย, ไนจีเรีย, เกาหลีเหนือ, โอมาน, ปากีสถาน, ปาเลสไตน์ (รัฐ), กาตาร์, เซนต์คิตส์และเนวิส, เซนต์ลูเชีย, เซนต์วินเซนต์และเกรนาดีนส์, ซาอุดีอาระเบีย, สิงคโปร์, โซมาเลีย, ซูดานใต้, ซูดาน, ซีเรีย, ไต้หวัน, ไทย, ตรินิแดดและโตเบโก, ยูกันดา, สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์, สหรัฐอเมริกา, เวียดนาม, เยเมน, ซิมบับเว

ภาคผนวก III: การให้สัตยาบันรับรองสนธิสัญญาระหว่างประเทศ จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2558

ประชาคมระหว่างประเทศได้รับรองสนธิสัญญาระหว่างประเทศ 4 ฉบับที่กำหนดให้ยกเลิกโทษประหาร สนธิสัญญาฉบับแรกครอบคลุมระดับโลก ส่วนอีก 3 ฉบับครอบคลุมระดับภูมิภาค ด้านล่างเป็นคำอธิบายโดยย่อถึงสนธิสัญญาทั้ง 4 ฉบับและรายชื่อรัฐภาคีและประเทศที่ลงนามแต่ยังไม่ให้สัตยาบัน จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2558 (รัฐสามารถเข้าเป็นภาคีสนธิสัญญาระหว่างประเทศด้วยการให้ภาคยานุวัติหรือการให้สัตยาบัน การลงนามเป็นการแสดงความจำนงที่จะเข้าเป็นภาคีในโอกาสต่อมาโดยการให้สัตยาบัน รัฐต่าง ๆ มีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายระหว่างประเทศ โดยต้องเคารพข้อบัญญัติในสนธิสัญญาที่ได้เข้าร่วมเป็นภาคี และต้องไม่กระทำการอันขัดต่อวัตถุประสงค์และเป้าประสงค์ของสนธิสัญญาที่ได้ลงนามไว้)

.....

93 สหพันธรัฐรัสเซียได้นำความตกลงยุติการประหารชีวิตชั่วคราวมาใช้เมื่อเดือนสิงหาคม 2539 อย่างไรก็ดี ไม่มีการประหารชีวิตบุคคลระหว่างปี 2539-2542 ในสาธารณรัฐเชชเชน

พิธีสารเลือกรับฉบับที่ 2 ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองที่มีเป้าหมายยกเลิกโทษประหาร

พิธีสารเลือกรับฉบับที่ 2 ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองที่มีเป้าหมายยกเลิกโทษประหารได้รับการรับรองจากสมัชชาใหญ่ องค์การสหประชาชาติในปี 2532 มีผลบังคับใช้ในระดับโลก เป็นกฎบัตรที่กำหนดให้มีการยกเลิกโทษประหารอย่างสิ้นเชิง แต่อนุญาตให้รัฐภาคีสามารถใช้โทษประหารได้ในภาวะสงคราม หรือกรณีที่มีการประกาศข้อสงวนไว้ในช่วงที่ให้สัตยาบันหรือให้ภาคยานุวัติต่อพิธีสาร รัฐใด ๆ ที่เป็นภาคีของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองสามารถเข้าเป็นภาคีของพิธีสารได้

รัฐภาคี ได้แก่ แอลเบเนีย, อันดอร์รา, อาร์เจนตินา, ออสเตรเลีย, ออสเตรีย, อาเซอร์ไบจาน, เบลเยียม, เบนิน, โบลิเวีย, บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา, บราซิล, บัลแกเรีย, เคนาตา, ชิลี, โคลอมเบีย, คอสตาริกา, ไครเอเชีย, ไซปรัส, สาธารณรัฐเช็ก, เดนมาร์ก, จิบูตี, เอกวาดอร์, เอลซัลวาดอร์, เอสโตเนีย, ฟินแลนด์, ฝรั่งเศส, กาบอง, จอร์เจีย, เยอรมนี, กรีซ, กินีบิสเซา, ฮอนดูรัส, ฮังการี, ไอซ์แลนด์, ไอร์แลนด์, อิตาลี, คีร์กีซสถาน, ลัตเวีย, โลปีเรีย, ลิกเตนสไตน์, ลิทัวเนีย, ลักเซมเบิร์ก, มาซิโดเนีย, มอลตา, เม็กซิโก, มอลโดวา, โมนาโก, มองโกเลีย, มอนเตเนโกร, โมซัมบิก, นามิเบีย, เนปาล, เนเธอร์แลนด์, นิวซีแลนด์, นิการากัว, นอร์เวย์, ปานามา, ปารากวัย, ฟิลิปปินส์, โปแลนด์, โปรตุเกส, โรมาเนีย, รวันดา, ซานมารีโน, เซอร์เบีย, เซเชลส์, สโลวาเกีย, สโลวีเนีย, แอฟริกาใต้, สเปน, สวีเดน, สวิตเซอร์แลนด์, ทิมอร์-เลสเต, ตุรกี, เคิร์กเมนิสถาน, ยูเครน, สหราชอาณาจักร, อุรุกวัย, อุซเบกิสถาน, เวเนซุเอลา (รวม 81 ประเทศ)

ประเทศที่ลงนามแต่ยังไม่ให้สัตยาบัน ได้แก่ แองโกลา, มาดากัสการ์, เซาตูเมและปรินซิปี (รวม 3 ประเทศ)

พิธีสารอนุสัญญาอเมริกาคว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและการยกเลิกโทษประหาร (Protocol to the American Convention on Human Rights on the abolition of Death Penalty)

พิธีสารอนุสัญญาอเมริกาคว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและการยกเลิกโทษประหารได้รับการรับรองจากสมัชชาใหญ่ขององค์การรัฐอเมริกัน (Organization of American States) ในปี 2533 และกำหนดให้มีการยกเลิกโทษประหาร แต่อนุญาตให้รัฐภาคีสามารถใช้โทษประหารได้ในภาวะสงคราม หรือกรณีที่มีการประกาศข้อสงวนไว้ในช่วงที่ให้สัตยาบันหรือให้ภาคยานุวัติต่อพิธีสาร รัฐใด ๆ ที่เป็นภาคีของอนุสัญญาอเมริกาคว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและการยกเลิกโทษประหารสามารถเข้าเป็นภาคีของพิธีสารได้

รัฐภาคี ได้แก่ อาร์เจนตินา, บราซิล, ชิลี, คอสตาริกา, สาธารณรัฐโดมินิกัน, เอกวาดอร์, ฮอนดูรัส, เม็กซิโก, นิการากัว, ปานามา, ปารากวัย, อุรุกวัย, เวเนซุเอลา (รวม 13 ประเทศ)

พิธีสารฉบับที่ 6 ของอนุสัญญาสิทธิมนุษยชนแห่งยุโรป (Protocol No. 6 to the European Convention on Human Rights)

พิธีสารฉบับที่ 6 ของอนุสัญญาเพื่อการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานแห่งยุโรป (European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms) เกี่ยวข้องกับการยกเลิกโทษประหาร ได้รับการรับรองจากสภายุโรป (Council of Europe) ในปี 2526 กำหนดให้มีการยกเลิกโทษประหารในช่วงปลอดสงคราม รัฐภาคียังอาจใช้โทษประหารต่อไปได้สำหรับความผิดทางอาญา "ในช่วงสงครามหรือใกล้เคียงจะมีสงคราม" รัฐใด ๆ ที่เป็นภาคีของอนุสัญญาสิทธิมนุษยชนแห่งยุโรปสามารถเข้าเป็นภาคีของพิธีสารได้

รัฐภาคี ได้แก่ แอลเบเนีย, อันดอร์รา, อาร์เมเนีย, ออสเตรีย, อาเซอร์ไบจาน, เบลเยียม, บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา, บัลแกเรีย, โครเอเชีย, ไซปรัส, สาธารณรัฐเช็ก, เดนมาร์ก, เอสโตเนีย, ฟินแลนด์, ฝรั่งเศส, จอร์เจีย, เยอรมนี, กรีซ, ฮังการี, ไอซ์แลนด์, ไอร์แลนด์, อิตาลี, ลัตเวีย, ลิทัวเนีย, ลิกเตนสไตน์, ลิทัวเนีย, ลักเซมเบิร์ก, มาซิโดเนีย, มอลตา, มอลโดวา, โมนาโก, มอนเตเนโกร, เนเธอร์แลนด์, นอร์เวย์, โปแลนด์, โปรตุเกส, โรมาเนีย, ซานมารีโน, เซอร์เบีย, สโลวาเกีย, สโลวีเนีย, สเปน, สวีเดน, สวิตเซอร์แลนด์, ตุรกี, ยูเครน, สหราชอาณาจักร (รวม 46 ประเทศ)

ประเทศที่ลงนามแต่ยังไม่ให้สัตยาบัน ได้แก่ สหพันธรัฐรัสเซีย (รวม 1 ประเทศ)

พิธีสารฉบับที่ 13 ของอนุสัญญาสิทธิมนุษยชนแห่งยุโรป (Protocol No. 13 to the European Convention on Human Rights) เกี่ยวข้องกับการยกเลิกโทษประหารในทุกพหุติการณั

พิธีสารฉบับที่ 13 ของอนุสัญญาเพื่อการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานแห่งยุโรป (European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms) เกี่ยวข้องกับการยกเลิกโทษประหารในทุกพหุติการณั ได้รับการรับรองจากสภายุโรป (Council of Europe) ในปี 2545 กำหนดให้มีการยกเลิกโทษประหารในทุกพหุติการณั รวมทั้ง ในช่วงสงครามหรือใกล้จะมีสงคราม รัฐใด ๆ ที่เป็นภาคีของอนุสัญญาสิทธิมนุษยชนแห่งยุโรปสามารถเข้าเป็นภาคีของพิธีสารได้

รัฐภาคี ได้แก่ แอลเบเนีย, อันดอร์รา, ออสเตรีย, เบลเยียม, บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา, บัลแกเรีย, โครเอเชีย, ไซปรัส, สาธารณรัฐเช็ก, เดนมาร์ก, เอสโตเนีย, ฟินแลนด์, ฝรั่งเศส, จอร์เจีย, เยอรมนี, กรีซ, ฮังการี, ไอซ์แลนด์, ไอร์แลนด์, อิตาลี, ลัตเวีย, ลิทัวเนีย, ลิกเตนสไตน์, ลิทัวเนีย, ลักเซมเบิร์ก, มาซิโดเนีย, มอลตา, มอลโดวา, โมนาโก, มอนเตเนโกร, เนเธอร์แลนด์, นอร์เวย์, โปแลนด์, โปรตุเกส, โรมาเนีย, ซานมารีโน, เซอร์เบีย, สโลวาเกีย, สโลวีเนีย, สเปน, สวีเดน, สวิตเซอร์แลนด์, ตุรกี, ยูเครน, สหราชอาณาจักร (รวม 44 ประเทศ)

ประเทศที่ลงนามแต่ยังไม่ให้สัตยาบัน ได้แก่ อาร์เมเนีย (รวม 1 ประเทศ)

